

Przeżytki opłacone
ryczałtem

Prenumerata:
miesięcznie we Lwo-
wie (z dostawą) i na
provincji 4— zł.
bez dostawy 3-75 zł.
Zagranicą 7-50 zł.
Zmiana adr. 0-50 zł.
P. K. O. 506.350

DZIENNIK POLSKI

WYCHODZI RANO

Redakcja:
ul. Zimorowicza 1. 15
tel. 292-42, 292-43
Administracja:
ul. Zimorowicza 1. 15
tel. 274-44
**Kantor ogłoszeń
i prenumerat:**
ul. Białostocka 1. 3
tel. 240-42

Rok II.

Lwów, wtorek 24 marca 1936 r.

Nr. 84

Mussolini wyciąga konsekwencje z blokady gospodarczej Włoch

Rzym, 23. 3. (PAT) Mussolini wygłosił przemówienie na zgromadzeniu narodowym korporacji. W przemówieniu ten Duce m. in. powiedział: „Żyjemy w czasach wojny. Należy do tego dodać, iż Włochy są obciążone przez 30 państw. Obciążenie to usiłowało narzucić jedno państwo. Przeciwdziałamy mu się try kraje: Austria, Węgry i Albania. Uczyniły to nie tylko z przyjaźni w stosunku do Włoch, ale również i dlatego, iż świadome były niemożności stawiania na stopie równości Włoch — matki cywilizacji — z Abisynią. Włochy nie tylko nie

ugięły się, ale nie zaprzestały twierdzić, iż nie ugięły się nigdy.

Wszyscy, którzy przypuszczają, iż po zakończeniu tego obciążenia zostanie przywrócona sytuacja z 17 listopada 1935 r. otwiera nowy okres w historii Włoch, okres, nad którym dominuje postulat, by życie gospodarcze narodu osiągnęło w możliwie najkrótszym czasie maksimum samowystarczalności. Samowystarczalność ta musi być zrealizowana przedewszystkiem na odcinku obrony narodowej, ponieważ w przeciwnym razie wszelka możliwość obro-

ny zostaje zakwestjonowana. Włochy posiadają pewne surowce, ale odczuwają brak innych surowców i jest to głównym powodem ich żądań kolonialnych.

Duce nakreślił następnie plan gospodarstwa włoskiego w ciągu najbliższych lat. Gospodarstwo narodowe musi być zorganizowane, licząc się z faktem wojny i doktryną faszystowską. Faszystom nigdy nie zamierzało zmienić gospodarstwa narodowego w monopol państwa. Robotnicy w ustroju tym posiadają te same prawa i obowiązki i stają się współpracownikami przedsiębiorstwa z tego samego tytułu, co posiadacze kapitałów i kierownicy techniczni.

Mussolini zapowiedział, iż Izba deputowanych będzie zastąpiona przez zgromadzenie narodowe korporacji, które utworzy się jako Izba związków faszystowskich i korporacji. Będzie ona całkowicie polityczna. Data jej zmiany konstytucyjnej nie jest odległa.

Postu nie będzie

Warszawa, 23. 3. (Tel. wł. — mg.) Żydowski komitet obrony uboju rytualnego postanowił wstrzymać się z proklamacją i zw. miastą bezmiesznego. Komitet postanowił czekać na wyniki obrad w Senacie nad projektem ustawy o uboju rytualnym.

Włosi bombardują kwatere rasy Nasibu

Gorahel, 23. 3. (PAT) Bombardowanie miasta Dżidża dokonane zostało jednocześnie przez 27 samolotów. Abisycyzy skoncentrowali w Dżidży znaczną liczbę wojsk i ufortyfikowali miasto, aby przeszkodzić posuwaniu się wojsk włoskich. Mała działła przeciwlotniczo rozpoczęła się ogień na samoloty włoskie, lecz po kilku minutach zmuszone zostały do milczenia. Po zniszczeniu magazynów wojkowych i składów, wszystkie samoloty powróciły do swej bazy.

London, 23. 3. (Tel. wł. O.) Agencja Reutersa donosi z Harraru: Wczoraj, samoloty włoskie zbombardowały rezerwową szpitala fińskiego Czerwonego Krzyża. Jeden z chirurgów został zabity, 6 jest rannych. Zaden z fińskich cyków nie figuruje wśród ofiar bombardowania. Ogółem podczas bombardowania odniosły rany 83 osoby. Wczoraj popołudniu, jak donosi Ag. Reutersa z Addis-Abeby, samoloty włoskie rzuciły ponownie liczne bomby gazowe na miasto Erga-Alein, stolicę prowincji Sidamo.

Straszna zbrodnia obłąkanego urzędnika

Hecklingen, 23. 3. (PAT) Jeden z tuższych urzędników zastrzelił ubiegłego czwartego dnia i żonę, poczem popełnił samobójstwo. Motywy, jakie skłoniły go do tego czynu, nie są jeszcze całkowicie wyjaśnione, jak przypuszczają jednak, działał on pod wpływem silnego rozstroju nerwowego. Urzędnik ten w czasie wielkiej wojny był postroczony w głowę i do tego czasu nie był zupełnie normalny.

Włochy dążą do ścislejszych stosunków z Węgrami i Austrią

Rzym, 23. 3. (PAT) Mussolini powiedział wczoraj wieczorem w pałacu Weneckim oświadczenie delegacji węgierskiej i austriackiej. W oświadczeniu, proz członków rządu i dygnitarzy faszystowskich, wzięły udział w komplecie obydwa delegacje węgierskiej i austriackiej.

Podczas obiadu Mussolini wygłosił przemówienie, w którym m. in. powiedział: Od czasu podpisania układów rzymskich, minęły dwa lata. W obecnej atmosferze europejskiej, jest to przebieg czasu, wystarczający do stwierdzenia w świetle faktów istotnych wartości linii politycznej. Podczas rozmów w ciągu ostatnich dni, mieliśmy stwierdzić, iż dawadające rezultaty, osiągnięte w dziedzinie politycznej, gospodarczej i kulturalnej, dzięki wytycznym protokołów rzymskich, Mussolini oświadczył, iż zamianę trzech państw jest wzmacnienie w sposób stały podstaw układu w celu stworzenia bardziej ścisłych i trwałych węzłów, łączących Włochy, Węgry i Austrię.

Ryński i konkretny dowód przyjaźni — powiedział Mussolini, jaki Austrii i Węgry dają Włochom w okolicznościach szczególnie trudnych, nie będzie zapomniany ani przez rząd, ani przez naród włoski i musi wywrzeć wpływ na przyszły rozwój stosunków, opartych na względach geograficznych i gospodarczych, oraz wzmacnieniu przez szczerą i serdeczną wspólnotę poglądów i uczuć.

Premier Goembes, odpowiadając Mussolinemu, m. in. powiedział: kiedy z kanclesem Dollfussiem przybył do Rzymu, by stwierdzić konieczność współpracy trzech państw, kierowaliśmy się względami politycznymi, ekonomicznymi i kulturalnymi. Podpisując protokoły rzymskie, nie mieliśmy na widoku tylko własnych interesów, lecz pragnęliśmy służyć sprawie pokoju. Starając się obecnie ustalić w planie organizacyjny potrzeby, interesy i aspiracje naszych krajów, jesteśmy przekonani, iż służy istywnym celom nowej epoki historycznej.

Stosunki pomiędzy trzema krajami są oparte nie tylko na oczywistych względach geograficznych, gospodarczych, oraz wspólności poglądów i

uczuć, ale posiadają również tradycje historyczne.

Rzym, 23. 3. (PAT) Wydanie urzędowego komunikatu o podpisaniu nowych układów włosko-austriacko-węgierskich spodziewane jest pomiędzy godziną 6.30 a 7.00 wieczorem.

Sześciu pasażerów autobusu zginęło w płomieniach

Buenos Aires, 23. 3. (PAT) Na szosie, prowadzącej z Mardel Plata do Buenos Aires, w odległości 110 kilometrów od miasteczka Magdalena, wydarzyła się straszna katastrofa autobusowa. Autobus, wiozący 14 pasażerów,

wpadł do rowu obok szosy, przewracając się, przyczem nastąpił wybuch zbiornika z benzyną. Z 14 pasażerów ośmiu zdołało się uratować, sześciu zaś wraz z kierowcą autobusu zginęło starzą śmiercią w płomieniach.

Program dla komisji motoryzacyjnej ustalił Komitet Ekonomiczny Ministrów

Warszawa, 23. 3. (Tel. wł. — mg.) W związku z chwilową niedyspozycją p. wicepremiera Kwiatkowskiego oraz urlopem wypożyczynowym min. Góreckiego, najbliższe posiedzenie Komitetu Ekonomicznego Ministrów odbędzie się dopiero z początkiem przyszłego tygodnia. Bieżący tydzień poświęcony będzie dyskusjom w Sejmie i Senacie nad przedłożeniami projektami ustaw na ten Sejm i Senat. Komitet Ekonomiczny załatwi szereg spraw związanych z realizacją planu inwestycyjnego na rok 1936 oraz zatwierdzi na skład osobowy specjalnej komisji inwestycyj-

nej, na której czele ma stanąć wicemin. Lechnicki. Poza tem Komitet Ekonomiczny ustali program dla komisji motoryzacyjnej, na której czele stoi wicemin. Piasecki.

Komitet 13-tu uchwalił jeszcze jedną rezolucję

London, 23. 3. (Tel. wł. — O.) Komitet 13-tu uchwalił rezolucję, która

przyjmuje do wiadomości odpowiedź Włoch i Abisynji na apel komitetu z dn. 3 marca. Komitet polecił przewodniczącemu Madariaga i sekretarzowi generalnemu Ligi Narodów Avenolowi nawiązanie kontaktu z Włochami i Abisynią tak, aby komitet mógł, skoro tylko to będzie możliwe, nawiązać rokowania z oboma stronami i doprowadzić w ramach Ligi Narodów i w duchu paktu Ligi do ryckiego zażegnania działań wojennych i przywrócenia pokoju.

Komitet omawiał również sprawę bombardowania ambulanów Czerwonego Krzyża i miast otwartych i postanowił się zwrócić do rządów zainteresowanych o dostarczenie dodatkowych szczegółów. Sprawa sankcji nie była omawiana.

Projekt uposażenia dla nauczycieli na etacie samorządowym

Warszawa, 23. 3. (Tel. wł. — mg.) Na jutrzejszym posiedzeniu Sejmu znajduje się m. in. projekt ustawy, zgłoszony przez pos. Hofmana, ustalający uposażenia dla nauczycieli zakładów naukowych i wychowawczych, utrzymywanych przez związki samorządu terytorialnego. Według tego projektu uposażenie zasadnicze tej kategorii nauczycieli ustalono byłoby w sposób następujący: dla II grupy uposażeniowej — 860 zł., dla III —

700, IV — 600, V — 500, VI — 450, VII — 360, VIII — 300, IX — 260, X — 220, XI — 190 zł.

Poza tem projekt przewiduje specjalny dodatek rodzinny dla tych wszystkich kategorii nauczycieli. Stawki tych dodatków projekt przewiduje następująco: dla jednego członka rodziny — 25 zł., dla 2 — 40 zł., dla 3 rodzin, składających się z większej ilości osób 60 zł.

17-ta rocznica założenia partii faszystowskiej

Rzym, 23. 3. (PAT) Agencja Stefani komunikuje: Dziś 23 marca całe Włochy obchodzą 17-tą rocznicę założenia partii faszystowskiej. W całych Włoszech odbędzie się wielkie uroczystości. Komunikat Agencji Stefani podkreśla, że tegoroczny obchód odbywa się w warunkach warunkach politycznych, warunkach obciążenia gospodarczego Włoch, zaburzeń w Europie i wojny w Abyssynii. Wszystkie sfery społeczeństwa włoskiego obchodzą dzisiejszą rocznicę, manifestując zaufanie dla faszystów i jego wodza oraz uznając spowodowane rezultaty osiągniętych we wszystkich dziedzinach życia narodowego oraz w polityce zagranicznej.

Kronika telegraficzna

Londyn. Wedle doniesień angielskich, w ręce chińskich wojsk komunistycznych dostało się wielu angielskich i amerykańskich misjonarzy, którzy są odcięci od całego świata. Zamierzone jest wysłanie samolotów, celem udzielenia pomocy uwiecznionym misjonarzom.

Rzym. Dziś na Kapitolu pod przewodnictwem Mussoliniego rozpoczyna się obrady Zgromadzenia Narodowego, przedstawicieli 22 korporacji. W obradach weźmie udział 823 delegatów.

Rzym. Z okazji podpisania w Tiranie nowych umów gospodarczych włosko-albańskich, premier albański Mehdi Frasheri i Mussolini wymienili między sobą depesze, zapewniające o wzajemnej przyjaźni włosko-albańskiej.

Brusela. Związek byłych kombatanów Flandandów wydał odezwę do b. kombatanów Francji, Niemiec i Anglii, w której wyraża ich, aby działali na rzecz powszechnego rozbrojenia. Odezwę tę ogłoszono wczoraj w prasie flamandzkiej.

Madryt. Wczoraj w Owiedo (w Asturji) dokonano zamachu na b. ministra z czasów monarchii Alfredo Martinezę. Gdy Martinez wraca do domu z dziećmi o godz. 21:45 zastąpił mu drogę trzech nieznani napastnicy i razgi go mocno wystrzelali z rewolwerów. Sprawcy zbiegli. W Poledóna (w Asturji) w czasie sprzeczki na tle politycznym zastrzelono 17-letniego chłopca.

Londyn. Dziś komitet 13-tu odbył przed południem pośpiechne posiedzenie w pałacu św. Jakoba.

Kair. Zmarł w wieku lat 80-ciu b. premier i przywódca partii „Ittihad” Yehia pasza. Zmarły był premierem w r. 1923 w okresie wielkiego zastraszania, które w stosunku egipsko-brytyjskich, które z jego rządów uległy zgłębieniu i zakończyły się wydaniem nowej konstytucji.

Manilla (Filipiny). W kościele katolickim w miejscowości Alaminos wybuchł pożar. Powstała panika. Dwoje dzieci straciło życie. Zmarł też 27-letni chłopiec z zranieniami ciężkimi.

Stambuł. Władze tureckie zatrzymały włoski statek cysterna, zdający się do Konstantynopola. Zarządzenie to wydano na podstawie decyzji trybunału, który orzekł, iż włoski statek cysterna, noszący nazwę „Nevona”, na zapładzie 25 tys. funtów tureckich za uszkodzenie tureckiego łodzi podwodnej podczas zderzenia.

Paryż. „Paris Midi” donosi, że słynny reprezentant niemieckiego świata filmowego Herman Felner, przypuszczalnie popełnił samobójstwo. Wczoraj załazłono go powieszono w jego mieszkaniu londyńskim.

Ateny. Zwłoki Venizelos przybyły do Aten w czwartek na pokładzie kontroliportowca greckiego, który przywiezie je z Brindisi i zostają wystawione w katedrze do soboty, po czym odbędzie się eksportacja, na wyspę Kreta, gdzie nastąpi pogrzeb.

Anglia prosi kanclerza Hitlera o szybką odpowiedź

Londyn, 23. 3. (Tel. wł. — O.) Jak donoszą urzędowno, ambasador Wielkiej Brytanii w Berlinie zwrócił się wczoraj do ministra spraw zagranicznych Rzeszy von Neuratha z prośbą o przekazanie kanderzowi Hitlerowi prośby rządu Wielkiej Brytanii o udzielenie jaknajrychlejszej odpowiedzi na propo-

zycie mocarstw locarnerskich oraz wprowadzenie do nich konstruktywnej zmiany, jeśli przyjęcie całości nie będzie możliwe.

Londyn, 23. 3. (Tel. wł. — O.) Odpowiadając w izbie gmin na zapytanie, minister Eden oświadczył, że w rozmowach, przeprowadzonych z ambasado-

rem von Ribbentropem, powiedział wyraźnie, że rząd Wielkiej Brytanii spodziewa się, iż rząd Rzeszy niemieckiej będzie w możliwości przyjąć przedłożone mu propozycje. W każdym razie jednak rząd Wielkiej Brytanii mniema, iż rząd niemiecki powinien doprowadzić mocarstwom w ich staraniach i że swej strony przyczynić się do poprawy sytuacji.

Paryż, 23. 3. (Tel. wł. — K.) Prasą już wyraźnie stara się przygotować opinie do tego, że odpowiedź Niemiec będzie negatywna i że należy się liczyć z nowymi rokowaniami. Podkreśla się tu bowiem z całą pewnością, że kanclerz Hitler nie będzie chciał zamknąć drogi do dalszych rokowań i że przedstawia jakieś nowe kontropropozycje. Uzasadnienia tych przypuszczeń dopatrują się we wzorcowym przemówieniu kanclerza Hitlera, który, jakkolwiek oświadczył: „nie skapitulujemy i nie zgadzamy się na żadne kompromisy”, to jednak zaznaczył, że chce pokój dla Europy na okres 25 lat.

Dzienniki przewidują, że kontropropozycje niemieckie staną się podstawą nowej akcji korygującej mian. Edena. „Echo de Paris” w informacji z Londynu przewiduje nawet zasadnicze wytyczne tych spowiedzieliwych kontropropozycji Rzeszy. — Niemcy żądają prawdopodobnie nowych korzyści, a mianowicie udziału im polżykół, i zwrotu dawnych kolonii.

PALACE

Film, o którym marzy... do którego teskną, spragniona

filmów wiedeńskich! Najnowszy (Dublerzy) przebieg Publiczności:

Magda Schneider, Lizzy Holzebuch, Adele Sandrock, Tibor v. Halmay, Leo Szeksz, George Alexander w czarującej komedii muzycznej, pełnej pikantnych przegód o s.

WIEDEN!... MIASTO MOICH MARZEN...

Flandria liczy na przychyłność narodu amerykańskiego

Paryż, 23. 3. (Tel. wł. — K.) „Matin” przytacza zasadnicze ustępy przemówienia min. Flandria, wygłoszonego wczoraj przez radio dla Ameryki. Mówiąc o uchwałach londyńskich, Flandria oświadczył: Jeśli Niemcy wyrażą zgodę, zostaną wszczęte rokowania, które będą mogły doprowadzić do ustalenia nowego stanu rzeczy w strefie zdejmilaryzowanej, oraz do całkowitego i ścisłego zlatwienia sprawy nieagresji i wzajemnej pomocy pomiędzy mocarstwami zachodnimi. W toku rokowań propozycje kanclerza Hitlera będą traktowane z całą uwagą, na jaką zasługują. „Lecz mocarstwa locarnerskie porozumiały się, że zapadnie rze pokój europejski nie ogranicza się do mocarstw zachodnich. Oto dlaczego proponują one, aby Liga Narodów zwołała konferencję europejską, któraaby opracowała program bandier szeroki i mają nadejść. Ze w tej sprawie natrafili na współzgodę, i dobra wola pokojową ze strony Niemiec.

Francia i Belgia, które były bezpośrednio zagrożone, działały z umiarkowaniem, zasługującym na podkreślenie. Francia mogła była ogłosić mobilizację celem powzięcia zarządzeń przysmuszonych i ponowują okupacji Nadrenii — zapomocą siły zbrojnej. Francia uznawała za swój obowiązek powstrzymanie się od tego rodzaju zarządzeń, wolała zademonstrować swą wiarę w prawo międzynarodowe i sprawiedliwość Ligi Narodów. Byłby błędem sądzić, że Francia jest mniej zdecydowana, jeśli chodzi o wolę zapożyczenia potwierdzenia tego rodzaju słownych traktatów i wytworzenia analogicznego zagrożenia wojennego.

Francia zachowała spokój, ponieważ była przekonana o swej sile i swym prawie. Francia nie zagraża żadnemu narodowi, pragnąc pokoju dla wszystkich. Pokój ten może być szbudowany jedynie na zasadach sprawiedliwości. Działając po tej myśli, powiem jestem przychylnego stosunku, ze strony całego narodu amerykańskiego.

Najpiękniejsze liniańskie KILIMY sprzedaje tylko ST. GAŁANA, LWÓW, Sykstuska 20 (róg Kosciuszki)

Niskie ceny. Sprzedaż za gotówkę i na raty. Przyjmują się oblige Polityczni Narodowej. Własne sklepy we wszystkich większych miastach.

Specjalność firmy: półgobelinowe portjery, Kapy na łóżka i stoly

Neutralni członkowie Rady Ligi domagają się odroczenia sesji

Londyn, 23. 3. (Tel. wł. — O.) Agencja Reutersa donosi z Berlina, że ambasador W. Brytanii przy rządzie Rzeszy odwiedził dziś ministra von Neuratha, usiłując nakłonić go, aby Niemcy przyjęły propozycje londyńskie.

Londyn, 23. 3. (Tel. wł. — O.) Agencja Reutersa donosi: Kola zbliżone do Ligi Narodów znajdują się pod wielkim wrażeniem, stanowiska zajętego przez kraje neutralne, które nie godzą się z tem, aby miały być na skutek decyzji Rady zmuszone do jakkolwiek doniosłej akcji w związku z konfliktami locarnerskimi.

Kraje te zgadzają się potępić pogwałcenie traktatów, oraz wyśtosować

wzewanie do członków Rady Ligi Narodów, aby ci honorowali własne podpisy. Natomiast nie chcą się angażować w nic ponadto i sęca, że Liga Narodów nie powinna mieć bezpośredniego związku z ewentualnymi rokowaniami z Niemcami. Przypuszczają, że kraje neutralne wysła do Paul-Boncoura delegację celem zapoznania go z powyższymi względami w imieniu krajów skandynawskich, Finlandii, Szwajcarii, Hiszpanii i Holandii. Delegacja ta ma ponadto domagać się odroczenia sesji Rady Ligi natychmiast po głosowaniu, które ma uchwalić i potwierdzić przestrzeganie traktatów.

LISY, KUNY, TCHORZE
niewyprawnie w każdej ilości kupuje
MAGAZYNY I PRACOWNIA FUTER
ST. WROŃSKIEJ Lwów, ul. Rutkowskiej 16
Placę najwyższe ceny! 246

Rzeko Ohio ponownie wzbiała

Nowy Jork, 23. 3. (PAT) W stnach Nowej Anglii i w stanie Pensylwanii wody powodzi powoli ustępują i życie powraca do normalnego stanu. Natomiast ponowny przybór na rzec Ohio zagraża miastom Portsmouth i Cincinnati. Władze wydały odpowiedni zarządzenia, usuwając ludność z zagrożonych miejsc.

Miasto Pittsburg jest w dalszym ciągu pozbawione prądu elektrycznego, nieczynny jest wodociąg, a dostawa żywności niedostateczna. Pomoc dla powodźni dociera tu z trudnością wskutek wielkiej burzy śnieżnej.

Zmiany w armii japońskiej

Tokio, 23. 3. (PAT) Ministerstwo wojny zapowiedziało poważne zmiany na wyższych stanowiskach wojskowych. Zmiany te są następstwem wydarzeń z dnia 6 lutego br. Dowódcy gwardii cesarskiej i pierwszej dywizji zostali zastąpieni. Gen. Matsun, dowódca drugiej dywizji jest mianowany wiceministrem wojny. Szef sztabu generalnego armii kwantunkiej gen. Niszō został zastępcą szefa sztabu generalnego armii japońskiej, a gen. Usami dowódcą 7-ej dywizji jest mianowany na miejsce gen. Honda szefem domu wojskowego cesarza.

Trup dziecka okryty ranami

Stanisławów. (Tel. wł. — K.) W młynówce, przepływającej przez Horodkę znaleziono zwłoki dziecka, zupełnie nagiego, z oznakami okaleczenia. Dziecko miało dwie rany na piersiach i jedną na lewym boku. Dochodzenia w toku.

JUŻ NADESZŁY ostatnie nowości wiosenne dla PAŃ
ORYGINALNE MATERIAŁY ANGLIJSKIE
na UBRANIA MĘSKIE
DOM MODY LWÓW, HOTEL EUROPEJSKI

Lwów, dnia 23. marca 1936 r.

Powrót do rzeczywistości

Naczelny publicysta „Kurjera Warszawskiego”, p. B. (Bolesław) K(owski) ogłosił w niedzielnym wydaniu tego pisma artykuł pod patetycznym tytułem „Komedia skończona”. Treść artykułu jest, jak na łamach tej warszawskiej gazety sensacyjna, ponieważ główny w prasie polskiej szermierz Ligi Narodów, wszelkich faktów zbiorowych oraz wielbielcy metod politycznych, stosowanych przez t. zw. wielkie demokracje zachodu, ogłasza na te ostatnie wypadków politycznych (Abisynia oraz Naderja) uroczyste bankructwo i detronizację Ligi Narodów.

„A właśnie w tych czasach — pisze — przynosiła się do tak pięknego gmachu Ład zapamiętała budowlę, tyle kosztowała franków szwajcarskich i pomyślał sobie, że będzie przysłała wyłącznie gadułek niędrarodowych, rajujących na temat higieny, opinii i handlu żywnościowym.”

Tak, czy owak, Genewa musi być przygotowana na detronizację. Odczytujemy sobie teraz satyryczną kampanię antygenewską p. Rene Benjamin. Z jakimiż więc już dziełami łączy ten pan. Miał rację, panie Benjamin. Ci, którzy holdowali za szalone contra sens operę, której oddawali się utopijnym złudzeniom, którzy rozumowali, że nie można zakładać racjonalnie wobec zagładzającej w oczy katastrofy.

ŻYDOWSKI DZIEŃ W SEJMIE

(Korespondencja własna „Dziennika Polskiego”)

Warszawa, 21 marca.

Atmosfera Sejmu w dniu uchwalenia ustawy o ograniczeniu obrotu żywności go była całkiem specyficzna. Minister Górecki zupełnie słusznie zaznaczył, że żadna sprawa nie wywołała w ciągu obecnej kadencji sejmowej takiego zainteresowania w parlamencie, w prasie i w opinii, jak właśnie kwestia poruszona z taką ogólną przez posłankę Prystorową. Świadczy to, że zagadnienie żydowskie w Polsce należy do spraw najbardziej życiowych i pałacowych.

Wniosek posłanki Prystorowej wywołał ożywioną dyskusję merytoryczną. Stał się pozbawieniem ciekawej różnicy poglądów między rządem a Sejmem, choć mniej może głośniejszą niż sprawa Kasynowego Wierchu. Iub go spórkaś łeń. Faktem jest, że rząd z wielkim trudem zmobilizował większość dla swoich poprawek, łagodziły tekst pierwotny projektu ustawy i że szereg „sztabowych” posłów, jak wicemarszałkowie Schaezel i Podolski głosowało przeciw poprawkom rządowym.

Rząd wysunął na mównicę doskonałych mówców, ministrów Poniatowskiego i Góreckiego. Przeprowadzili oni punkt widzenia rządu, ale minister Górecki uznał, że najlepiej broń nie będzie poprawek rządowych, więc występując jednocześnie bardzo zdecydowanie w stosunku do różnych przesłanek żydowskich.

Odmowa rządu przeciw zbyt „samodzielny” ambicjom Sejmu, która

ale głębokich uwag na temat całości zagadnienia żydowskiego w Polsce.

Otoż ta strona debaty sejmowej była może najdonioślejsza. Gen. Żeligowski stwierdził, że zagadnienie żydowskie w Polsce istnieje i że wchodzi ono w stan coraz bardziej krytyczny. Powołał się na przykład Wileńszczyznę, gdzie żydowstwo rozwija się na wsi spółdzielczą, wypierając handel żydowski. Całkiem też słusznie zwał Gen. Żeligowski politykę polskich — oraz żydowskich do obmyślenia zawczasu sposobu rozwiązania sprawy żydowskiej w Polsce.

Pos. Dudziński ze swej strony uważał bardzo trafnie, że zwalczając ekscesy antysemickie, należy przeciwstawić się nie tyle skutkom antysemizmu, co jego przyczynom. A te przyczyny widzi pos. Dudziński w licznych przywilejach, jakie Żydzi zapewnił sobie w ciągu wieków na ziemiach polskich.

Minister Górecki, choć przeciwstawiał się wnioskowi posła tr. Dudzińskiego, to jednak zgodził się na jego tezę o konieczności zwalczania przyczyn antysemizmu.

Istotnie, państwo dobrze urządzone nie może dopuścić, by jakakolwiek grupa ludności posiadała takie, czy inne faktyczne monopole w różnych dziedzinach życia. Żydzi takie monopole niewątpliwie posiadają. W okresie walki z wszelkimi przywilejami gospodarczymi nie można zatem pominąć przywilejów żydowskich.

się taka tolerancja, jak pokolenia przedwojenne, lub obecnie dojrzale.

Trudno tu dyskutować z opinią min. Góreckiego. Dotyczy ona przyszłości, która jest przed nami zakryta. Niemniej wydaje się, że stosunek do sprawy żydowskiej nowych pokoleń, wyrosnąć w dzieciach bardzo w warunkach, będzie niejednokrotnie odmienny niż generacji, która wyrosła w innych okolicznościach. Zławsza, że niewiadomo, czy nasza przyszłość ma tolerancja nie będąca u nas często synonimem racji stano, więcej nam w ostatecznym efekcie nie zaszkodziła, niż pomogła.

Sprawa żydowska została zatem w Sejmie postawiona. Słusznie zatem zaznaczyła posłanka Prystorowa, że, poruszając te sprawy, młody Sejm za sobą opinie całego społeczeństwa. Kontakt między Sejmem a narodem został więc potwierdzony.

Jest to objaw pomysłowy. Nie może być gorszej i szkodliwszej polityki, jak omijanie lub przemilczanie drażliwych tematów, o których wszyscy jednak mówią. Główne też zarzuty spotykały rząd za to, że odrzuca nie ja! stanowiska wobec wniosku p. Prystorowej. W końcu jednak wszyscy musieli się w tej sprawie tak, czy inaczej wypowiedzieć.

Stwierdzając to, należy zauważyć, że nie sprawdziły się jakos złowieszcze przepowiednie tych uzurpatorów politycznych, które zapowiadały latem ze szłego roku, iż nowe ordynacje wyborcze na to tylko są wprowadzane,

PASTA DENS DO ZĘBÓW

Sp. Akc. Warszawskie Laboratorium Chemiczne

doskonale czyści zęby. Delikatna pasta przenika wszędzie, gdzie szczoteczka nie dosięgnie. Usuwa kamień naczepny. Urzyna w zdrowiu zęby i dziąsła

strofy, którzy chcieli czegoś najlepszego — ci wszyscy błędzi! Pan miał słusność, panie Benjamin, trzeźwieć, sztytacz, sprzyjać doły na ziemi, demonstracja pusta frazeologię, obnażając hipokryzję.

Pan miał rację, a my powrócimy do rzeczywistości. Ale ten powrót jest najcięższy obywateli trudnością. Lato to powiedzie: polityka rozsądna. Ale z kim? Z jakimi gwałtownymi samodzielnymi? I z jaką wiarą w wartość zobowiązań, w pełną uczciwość partnera?

Cytując te arcysłuszne i przekonujące uwagi pana B. K., podziwiająca szczerość z jaką konstatuje, że błędzi, musimy jednakże poczynać zastrzeżenia odnośnie do wniosków, jakie ze swego rozumowania wysnuwa

Z tego, co czytamy w „Kurjerze Warszawskim” wynikałoby, że wszyscy na świecie błędzi! Wraz z panem B. K., wszyscy łudzi! się przez lat kilkanaście utopiami Genewy, za wyjątkiem jednego, oczywiście francuskiego, piersza Rene Benjamin! Czyżby naprawdę tylko R. Benjamin od dziesięciu lat oraz p. Koskowski od niedzieli, nie ulegają złudzeniom pacyfistycznym i „powrócili do rzeczywistości”?

Gdyby tak miała się rzecz naprawdę, połączenie wyglądałoby naprawdę rozpacze i powrót do rzeczywistości okazałby się dla wszystkich państw „najcięższym obywateli trudnością”. Szczęśliwie dla Polski — a o to nam przedewszystkiem chodzi — i kłopoty rodaków R. Benjamina mniej nas obchodzi — polityka polska nie była prowadzona przez utopijnych pacyfistów, nie

śledził bawiący cały czas w Sejmie premier Kościalski, nie speszyla jednak B. referenta ustawy posła Dudzińskiego do wystąpienia z wielką swadą i że znaczącą stanowczość w obronie pierwotnego 100-procentowego projektu ustawy. A pos. Żeligowski, broniąc również pierwotnego projektu, wypowiedział szereg prostych,

uległa złudzeniom pana B. K., ani nie słuchała jego upartych i codziennie niemal w ciągu długiego dziesięciolecia wskazań, aby budować fundamenty Ligi Narodów oraz na ślepego zaufaniu do „wielkich demokracji zachodu”. Polityka polska szczęśliwie od lat stoi na gruncie rzeczywistości i nie jest bynajmniej zmuszona obecnie do panicznej ucieczki z krainy pięknych ułud, śladem pana B. K.

Dla tych wszystkich przyczyn przed polityką polską nie stoją te wszystkie rozpacze znaki zapytania, o których jeży się zakończenie artykułu „Kurjera Warszawskiego”. Ster je nastawiony jest oddawać na rzeczywistość i ostatnie wypadki nie były dla niej żadną niespodzianką ani zaskoczeniem.

Jedno tylko jest w tem wszystkim dziwnie: że p. B. Koskowski powróciwszy nawet do rzeczywistości nie dostrzegł w niej polskiej polityki zagranicznej.

Wolał odgrzebać francuskiego krytyka Ligi Narodów z przed lat dziesięć i wynieść pod niebiosaję

Również zgodził się min. Górecki z uwagą Gen. Żeligowskiego o rozumieniu państwa. Wskazywał, że to jest właściwa droga do przywrócenia równowagi w strukturze państwa polskiego.

Natomiast nie bardzo uwierzył uwasz Gen. Żeligowskiemu, że nowe pokolenia polskie nie będą odznaczały

go realizm polityczny, niż napisać prosto to, co się samo pod pióro nas suwało: zbankrutowała mądra linia polityczna i zbankrutowała mądra krytyka linii politycznej mojego Rządu. Panu B. K. miłej było powołać się na Francuzów, nie przeciwstawiać bankrutującym metodom Ligi realny system polskiej polityki międzynarodowej, oparty na własnych i niezależnych od Genewy układach, oraz stwarzający własną równowagę na wschodzie Europy.

„Kurjer Warszawski” powrócił do rzeczywistości tylko częściowo. Pod pewnym zaś względem pozostaje nieuleczalny: widzi świat zawsze po przez opary, unoszące się nad Sekwaną. Jak bardzo jest z tem zżyty, tego dowodzi choćby jego, omawianą tutaj i cytowaną, artykuł. Bieda, że nie ma bankructwem polityki francuskiej masonerii i stawiając rozpacze znaki pytania nad przyszłością, zapomina bez skrupułu i może nawet niewiadomo, że bankructwo tych metod jest równocześnie triumfem metody własnej — polskiej.

ZDZIŚLAW STAHL

aby sprawić przyjemność Żydom. Tym argumentem przecież próbowano uzasadnić bojkot wyborów oraz wróg stosunek do nowego ustroju. Tymczasem właśnie w tym Sejmie rozsunała została sprawa żydowska netykło w słowach. I w tym Sejmie przystąpiono do załatwiania anomalii żydowskich w Polsce w sposób pozytywny i sprawnie.

Pozatem okazało się, że zagadnienie żydowskie nie jest monopolem takiego czy innego ugrupowania politycznego, że nie jest problemem partyjnym, a ogólnonarodowym. I to jest również ważne, gdyż usłano jeden z powodów fermentów i nieporozumień w Polsce. Tym takim powodem, który nie może przecież, że jedynym powodem, dającym narod, jest sprawa żydowska.

Et.

Kto był autorem?

Jedno z pism warszawskich podaje, że występowaniem pod pseudonimem „Grabiec” autorem artykułu w „Za” — napisanego onegdaj przez Federację Związków Obróbów Orlczyzny we Lwowie, jest p. Ksawery Prystorowski. Ponieważ kilka dni temu z nieścisłości — chociaż z zastrzeżeniem — że wedle naszej nieprawdopodobnie dostatecznie wiadomości — autorem ma być podobno p. Henryk Ignacy Żubiński, uważamy lojalnie za obowiązujące zanotować obecnie informację wspomnianego pisma warszawskiego.

PRZYPOMINAMY
że codziennie
zamawiać można
DZIENNIK POLSKI

18 Związków b. żołnierzy piętnuje oszczerstwo rzuczone przez „Czas” na społeczeństwo polskie Lwowa

(—) wieczorem we własnej sali przy ul. Halickiej 19 we Lwowie, odbyło się — zgodnie z zapowiedzią — pierwsze przewodniczenie przez masara Krynickiego, posiedzenie Zarządu Wojewódzkiej Federacji Polskiego Związku Obrótców Olszycy przy współudziale Przejdyńców ośmiastu szerszonych Związków, na którym w myśl porządku dziennego zajęto się sprawą znanego artykułu zamieszczonego w „Czasie” d. 17 marca 1936, zawierającego — jak wiadomo — niepoprawne i uciążliwe zarzuty przeciwko społeczeństwu polskiemu Ziemi Południowo-Wschodniej.

Sprawy zreferował major Rozwadowski, poczem w dyskusji zabrali między innymi: prezydent dr Stanisław Ostrowski, poseł Wagnier, dr Lubaczewski, prezes Kowalewski, major Klink, p. Dworski, por. Jelewski, dr Bemnowicz, rektor Seifert, sędzia Boczar i inni. Na posiedzeniu zjawili się około 60 delegatów.

W dyskusji, która trwała ponad dwie godziny napiętnowano przedewszystkiem sprawę artykułu, zamieszczonego w „Czasie” a ponadto scharakteryzowano stosunek pewnej części prasy stołecznej do czołowych problemów województwa południowo-wschodniego, zaś wieloletnich gwałtów dokonywanych przez polskiego na terenie tych polaczk krajów, które ofiarom czynem i zdecydowaną wolą przywrócić Małopolskę Wschodnią do Rzeczypospolitej Polskiej.

Scharakteryzowano również specjalnie nastawienie pewnej części prasy do zagadnienia ukraińskiego. Przypomniano, w jakich warunkach przed wojną, w czasie wojny i po wojnie pracowała ludność polska dla tych obszarów, od wieków przynależnych do Polski.

Zwrócono uwagę na konieczność zajęcia się polskim ludem na obszarach Małopolski Wschodniej, który ginie niejednokrotnie z powodu braku należytej opieki i pomocy. Członkowie Federacji postanowili pójść na wieść polską i budować ją dla spraw i ideałów polskich.

W poczynaniach dyskusji odczytano i jednomyślnie przyjęto do wiadomości poniższą rezolucję:

„Zarząd Wojewódzkiej Federacji P. Z. O. na posiedzeniu, odbytym we Lwowie dnia 19 marca 1936, bezprzekładnych, napisał dziennika „Czas” na społeczeństwo polskie Lwowa i Ziemi Czerwieskiej, w związku z ulewianą godnym wypadkiem samowolnego rozdawstwa oznaki „Orlą”, stwierdza co następuje:

1. Oznaka „Orlą” została ustanowiona rozkazem sz. Generala broni Tadeusza Rozwadowskiego, byłego dowódcy armii „Wschód” a zatwierdzona rozkazem Ministerstwa Spraw Wojskowych, dla

wszystkich uczestników formacji wojskowych, wchodzących w skład tej armii w czasie od 1 listopada 1918 do 19 marca 1919.

2. Rozkaz ustanawiający oznakę „Orlą” nie przewidywał powołania do życia kapituły oznaki, twierdzenie więc dziennika „Czas” jest niezgodne z prawdą.

3. Zarząd Wojewódzkiej Federacji P. Z. O. we Lwowie, zrzeszający 18 Związków Obrótców Olszycy, potępił spowodowane przez niepowołane jednostki nadużycia i wyraża nadzieję, że śledztwo utajni winnych, którzy będą ukarani z całą surowością prawa.

4. Zarząd wyraża ubolewanie, że polski dziennikarz, który winien powściąć się do odpowiedzialności społecznej i narodowej, na łamach „Czasu” pojedynczym wypadkiem nadużycia obciążał tak zasłużone

Instytucje, jak Kapitułę Krzyża Obrony Lwowa i Kapitułę Małopolskich Oddziałów Armii Ochotniczej. Tego rodzaju ataki prawosławne obrazą stwierdzonej historycznych czynów Żołnierza Polskiego i tych, którzy za uznanie tego czynu przyjęli przed społeczeństwem odpowiedzialność. Ataki takie zasługują na potępienie, gdyż dla pływających dziennikarskich celów nie wolno umniejszać ani uwielbić zasług żołnierzy. Równocześnie Zarząd Federacji przeciwstawia się kategorycznie oskarżeniom z tego powodu całego społeczeństwa ziem południowo-wschodnich, a w szczególności uczestników walk o przynależność tych ziem do Rzeczypospolitej Polskiej i wzywa zarówno „Czas” jak i całą prasę polską do należytej oceny naszej misji kresowej.

5. Pomni naszych obowiązków

UBRANIA WIOSENNE

wykonane pierwszorzędnie z czysto wełnianego materiału **zł. 86**

RAGLANY WIOSENNE

zł. 58

POLECA

POWSZECHNY SKŁAD ODZIEŻY

LWÓW, PASAŻ MIKOŁASCHA

Miejsca przelotu nad granicami Polski

Warszawa, 21. 3. (Tel. wł. — mg.) „Dziennik Ustaw R. P.” nr. 21 z dn. dzisiejszego podaje rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, ustalające miejsca przelotu statków powietrznych nad granicami Rzeczypospolitej Polskiej. Rozporządzenie to dotyczy wszystkich statków powietrznych zarówno przylatujących, jak odlatujących z Polski, oraz lecących tranzytem przez terytorium R. P.

Ogółem rozporządzenie postanawia 16 miejsc przelotu, m. in. granicą między Polską a Rzeszą Niemiecką posia-

da 6 punktów przelotowych, przy czym główniejsze leżą wzdłuż linii kolejowych: Poznań—Berlin, Poznań—Wrocław i Katowice—Gliwice. Przelot z Polski do Rumunii lub w kierunku najcięższym dopuszczony jest tylko w jednym miejscu wzdłuż linii kolejowej Kolomyja—Czerniowiec, tak samo, jak przelot nad granicą polsko-łotewską wzdłuż linii kolejowej Turmont—Zemgale.

Powyższe rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 5 kwietnia r. b.

Dwukrotny napad rabunkowy na bank

Madryt, 21. 3. (PAT) Dziś o godzinie 14:45 pięć zbrojnych osób wtargnęło do gmachu banku hipotecznego w Sewilli. Sterowali oni personel, zabrali z kasy 5.000 peset i zbiegli. O godz. 15. 15, gdy dyrektor banku walczył z komisarzami policji po złożeniu skargi z powodu rabunku, wtargnęło za nim do gmachu sześć ubojczych, zażądał od dyrektora wydania im funduszy banku. Dyrektor

zadumany rabusiami, że kasa banku została tylko co ograbiona, na co jeden ze złoczyńców odpowiedział, że nie go to nie obchodzi, gdyż wraz z współnikami przyszył niedawno do Sewilli. Bandyci rozpruli kieszenie, zabrali zrewidowali urzędników banku, zagrabili przytem ogółem 6.000 peset. Policja przybyła po odejściu bandytów. Zarządzo posicg.

6 miliardów fr. na zbrojenia

Paryż, 21. 3. (Tel. wł. — K) Piętnasta z rzędu legislatura Trzeciej Republiki zakończyła już faktycznie swoje prace. Senat i Izba deputowanych po wyrażeniu szerszego porządku, zamknęła dziś nad ranem swe ostatnie posiedzenie przed okresem nowych wyborów. Posiedzenie nowej Izby deputowanych wyznaczone zostało na 29 czerwca. W razie gdyby tego wymagała sytuacja polityczna, przewodniczący zarówno Izby deputowanych,

jak i Senatu, mogą jeszcze zwołać posiedzenia obu Izb.

Komisje senacka i parlamentarna zwróciły obecnie przez dwa dni fortyfikacje na pograniczu. Ostatnim aktem ustawodawczym Izby, której kadencja wygasła, było przeznaczenie 6 miliardów franków na zbrojenia. Na dzisiejszej Radzie ministrów najcięższym punktem w dyskusji była debata nad reorganizacją francuskiego lotnictwa wojskowego.

narodowych i państwowych wykonyjemy je zawsze z pełną odpowiedzialnością i godnością, a jeżeli nowo malarzja stosunków polsko-ukraińskich pozostawia dla „Czasu” pewne trudności, to winy nie ponosi w żadnym wypadku społeczeństwo polskie Ziemi Czerwieskiej.

Problem polsko-ukraiński jest zbyt poważnym zagadnieniem, które my, zamieszkali od wieków na tych ziemiach, należycie doceniemy, a dla realnego tego problemu podobnie wystąpienia przy uważamy za wręcz skodliwie.

6. Zarząd Federacji wzywa całe społeczeństwo ziem południowo-wschodnich o nieustawianie w pracy i wysiłkach nad utrwaleniem polskości na tych ziemiach w dobrze zrozumianym interesie Państwa i Narodu Polskiego.”

Jednomówność uchwały rezolucji i gorąca dyskusja wskazują na to, jak krzywdzącym było oszczerstwo, rzuczone przez „Czas” pod adresem społeczeństwa polskiego.

Ponadto zapowiadano, że każdy atak na społeczeństwo polskie czy też polskie dobro narodowe też części kraju czy w to prasie, czy w jakiejkolwiek innej formie wyrażone, spotka się z odpowiednim protestem.

Zaznaczyć należy, że w szeregu Federacji P. Z. O. O. zorganizowanych jest w Małopolsce Wschodniej około 40.000 członków.

Polonia londyńska uczliła pamięć Marszałka

Londyn, 21. 3. (Tel. wł. O.) Towarzystwo Polskie w Londynie uczliło dziś wieczorem uroczystą akademią żałobną Polonii londyńskiej ku czci Marszałka Piłsudskiego. Na akademii przybył też min. Beck.

Po zagajeniu zebrania przez ambasadora R. P. Raczyńskiego zabrał głos min. Beck, który mówił zebraniem o skromności Marszałka, jaką odznaczał się zawsze w dniu swego imienin. Płynęło to z faktu, że skromność i prostota towarzyszyły zawsze wielkości.

Dziś — mówił dalej min. Beck — myśląc o tem, że tak mało w życiu jego było przypadków, chcielibyśmy w tem widzieć wyraz tego sposobu, w który Marszałek swój stosunek do Polski i do Polaków układał. Głębię jego wierzy w konieczność podniesienia życia Polaków do poziomu godnego, szanującego się narodu, towarzyszyło wielkie poczucie umiaru, przejawiające się nawet w takich zewnętrznych objawach. Komendant ułożył swój stosunek do Polski i Polaków tak, aby pracą swego życia skrócić czas, potrzebny dla wyrównania po zlepi przesłonię naszego poziomu z innymi narodami świata. Nie chodzi jednak nadek pracy swą takim form, któreby były nie do utrzymania. Kiedy jego między nami nie stanie, także jest może głębokie przekanie.

Po odczytaniu wyjątków z mów Marszałka i wygłoszeniu wierszy o liczności wierszy zebranie zamknął przemówieniem konsula generalnego dr. Karol Poznański.

Nadzwyczajna sesja Sejmu?

Warszawa, 21. 3. (Tel. wł. — mg.) Po wczorajszym posiedzeniu Sejmu rozszedły się pogłoski, iż rząd nie będzie się zwracał o uchwalenie pełnomocnictw, lecz spodziewać się raczej na leży zwolnienia na kilka tygodni sesji nadzwyczajnej, której załatwiała projekty pilnych ustaw.

Narady włosko-austriackie

Rzym, 21. 3. (PAT) Agencja Stefani donosi: W pałacu weneckim odbyła się narada, w której wzięli udział Mussolini, Schuschnigg, Gómbisz, Berger-Walden, Kanya i Suvich. Narada trwała od godz. 15 do 16:30 i będzie wznowiona jutro popołudniu.

L. O. P. P. buduje wielki sterowiec

Warszawa, 21. 3. (Tel. wł. — mg.) Dowiadujemy się, iż koszt sterowca LOPP, który ma być budowany w warsztatach balonowych w Legionowie, wynosić będzie około 200 tys. zł. Sterowiec zaopatrzone będzie w dwa silniki o sile 150 K. M. i będzie rozwijał szybkość do 100 km. Płup sterowca wynosić ma 1500 m., średnica 12

Meteor uderzył w samolot

Mianł, 21. 3. (PAT) Aeroplan odbywający lot z Karoliny Północnej, uderzony został przez meteor, który uszkodził anteny radiostacji. Sam pasażer podniósł konturze Z początku przypuszczano, że samolot trafiony został przez zabłąkaną kulę.

STANISŁAW KRASIŃSKI

Jeszcze odpowiedź p. Pruszyńskiemu i tow.

W numerze „Wiadomości Literackich” (nr. 632), pojawiła się odpowiedź p. Pruszyńskiego, Czajkowskiego i Buczyńskiego na mój artykuł w numerze styczniowym tego tygodnika. Celem zorientowania podam genezę powstania mego artykułu, oraz treść jego w skrócie telegraficznym.

W numerze 630tym „Wiadomości Literackich” ukazał się artykuł p. Mieczysława Pruszyńskiego, w którym autor starał się doszukiwać istotnych analogii między naszym polskim ruchem niepodległościowym a ruchem separatystycznym ukraińskim, wskazując we wnioskach, że jedyną i wyłączną drogą do zlikwidowania tego, będzie zastosowanie do niego tej samej polityki, jaką wobec Galicji stosowały Austro-Węgry. Celem podkreślenia słuszności swych tez, p. Pruszyński uznał za konieczne uciec się do metod publicystyki ukraińskiej, pisząc o rzekomych krzywdach ukraińskich.

Ponieważ uważałem, że artykuł o takim ujęciu i o takich tendencjach nie może zostać bez odpowiedzi, a nie może dlatego, że operuje przedwczesnym fałszem historycznym, dając ukraińcom w ręce legitymację historyczną, które mogą ich upoważnić do żądań daleko idących, napisałem artykuł, w którym — zajęłem się przede wszystkim zbijaniem analogii, wysnuwanych przez p. Pruszyńskiego, a jedynie w paru krótkich zdaniach — wobec mało poważnych zarzutów — stwierdziłem, że sprawa krzywd ukraińskich przedstawia się nieco odmiennie od podanych przez p. Pruszyńskiego fałszów.

Nie zajmując się publicystyką, i nie zajmując chwytów polemicznych, stosowanych przez niektórych publicystów, nie wiedziałem (sądzę, że będą najlepiej zrozumianym przez p. Pruszyńskiego, operując jego systemem doszukiwania się analogii), że publicysta, broniący swego mocno zachwianego stanowiska, przypomnia bliźniacza wieloletnia bankrutująca przedsięwzięcia.

Faszeruje na jemu dogodny sposób bilans, o konkurujących rozwiata nie prawdziwie wieści, a to wszystko dlatego, by w oczach nieświadomych przez się akcjonariuszy uchodzić za Rockefellera, a bronić Boże nie za Kreugera czy Stawiskiego. E. Pruszyński, odpowiadając, zasygnalizował mi wianok, że nie znał całej całej książki fryzjowania bilansów. Uchylili się — mało powiedzieli wykrętnym zdaniem — o prostawianiu części historycznej mego artykułu.

W dalszej części uciepli się słów a nie ducha, następnie w bezprzejasnianym sposobie — cytując moje zdanie nie w całości a w urwku — przekształcił w żupołność jego treść, gwałtując sobie z tak przez siebie spreparowanym cudzich. W końcu użnął za stosowne powołać się w kwestjach szkolnych na kłamliwe źródła ukraińskie. Sądzę, że niema najmniejszych wątpliwości, że niema zachwiane są tezy p. Pruszyńskiego, jeżeli miałam uciec się do tak wyośnionych stojących chwytów polemicznych.

Wobec twierdzenia p. Pruszyńskiego o zamykaniu przez władze polskie kooperatywy, mogłem odnieść wrażenie, że chodzi mu o zasugerowanie polskiej opinii, że spółdzielczość ukraińska jest w złośliwy sposób przez władze polskie niszczona. Ponieważ sprawa przedstawia się zupełnie odmiennie i oświadczyć nie słyszałem o zamykaniu kooperatywy, napisałem w mej odpowiedzi p. Pruszyńskiemu: „twierdzi, że spółdzielczość ukraińska stoi na niebywale wysokim poziomie, że podlega tym samym doborczytostwom, co i polska, z uwagą na oddziaływanie podatkowe, a jest subsydiowana przez banki państwowe wydające im polskie”. P. Pruszyński w swej ostatniej odpowiedzi, chwyciwszy się tego jednego, niejasno przetłumaczając sformułowanego określenia, uciepił się „wydajność od polskiej” — i na tym koniku pohasał. Uwaga, że biorę udział w zanadto ważnej dyskusji, by się choć na chwilę wpleść na stanowisku niejako sprzeciwianym, polemicznie, zajął się i bronić przed atakiem swą własną osobą, a nie sprawę, która i tak dostatecznie silnie jest zacienioną różnymi niegodzonymi z prawdą faktami i cytowanymi. W każdym razie, przyjmując na wer za dogmat, to, co napisał ostatnio p. Pruszyński, sądzę, że mniej zmysłem opinii czytelników, niż oświadczenie, że w tym czasie subsydiowano spółdzielczość ukraińską, niż p. Pruszyński w pierwszym swym elaboracie, podając wiadomości o zamykaniu kooperatywy ukraińskich przez władze polskie.

Nie jestem jednak zmuszony do tak ponurej obrony swego stanowiska, jak p. Pruszyński, który w jednym artykule pisze o niszczeniu przez władze

polskie spółdzielczość ukraińską przez zamykanie placówek tejże, a w następnym sam wali w swoje wywody, oparte na świadomości fałszywych przesłankach, stwierdzając, że spółdzielczość otrzymują subsydia od banków państwowych.

Byłoby wszystko w porządku, gdyby p. Pruszyński przyznał, że się pomylił. Tego jednak nie uczynił, bo wolał mieć krótkotrwałą i wprawdą przyjemność zblazowania opinii.

A teraz sensacja: rzeczowy, poważny publicysta, śląc się na bezstronność z nożem chirurgicznym w rękę kapłani zdanie, by mieć ułatwioną polemikę. Z tego zdania — „Nie wiem, czy sprawa Dublan jest aktualna, ale niedawno jeszcze obiegały ponure wieści o zamknięciu tej chlubnej akademii rolniczej, wybudowanej w czasie niebyłymi sumptem obywateli, a równocześnie za drogie pieniądze buduje się w ukraińską akademię rolniczą z rektorem, importowanym z Czechosłowacji” — wyruca się poznać stawiając likwidację Dublan w formie dubitawny, a triumfujące się, że podaje nieprawdę, gdyż Dublan nikt nie myśli likwidować i że Czernica nie jest akademią.

Pomijając fakt, że obecne Dublan nie są dawnymi Dublanami wskutek okrojania sił profesorskich, mogę w każdej chwili wykazać, o co mi chodziło: manowicie o ogłaszanie Lwowa i innych miast z praskich placówek kulturalnych. Nogę powołać się tu na likwidację Wydziału Lasowego przy Politechnice Lwowskiej, czy Państwowym Wydawnictwie Książek Szkolnych, czy ZUPU, czy też tylni innych. I właśnie w ten zastawianiu pretensje wszelkie p. Pruszyńskiego odnośnie krzywd ukraińskich wyglądają dość głupowsko. Ciężkim, jakim zrobiłby p. Pruszyński, gdyby w rzeczywistości zamknięto jakąś różnorodną placówkę ukraińską. Sądzę, że p. Pruszyński zostalby jednoznacznie powołany przez społeczeństwo ukraińskie na Rejtana ukraińskiego. Ciekawy też jest, że p. Pruszyński, który się w ukraiński Matejko, któremu mógł p. Pruszyński poświęcić uwagę.

„Również kwestjonując prawdziwość twierdzenia H. Krasińskiego — pisze p. Pruszyński — iż jego wykładowy w

szkolach zależny od woli rodziców, po sylających swę dźwie do szkoł”.

Niedawno na tych samych łamach napisał o prawie takiej samej kwestii, względnie dziwiłem się ujęciu przez publicystę polskiego w równie demagogiczny sposób odcinka szkolnego, jak przez publicystów ukraińskich, nie będąc się więc powtarzał. Odpowiem jedynie p. Pruszyńskiemu, że mimo imputowanej mi przez niego naiwności — widzę w terenie zarówno wykonywanie przez czynników miarodajne lesz Grabski, jak również mimo ubytku szkół czysto ukraińskich, a wprowadzeniu na ich miejsce — zgodnie z życzeniem ludności — ukraińskich, wynaradawianie się dzieci polskich, wyrażające się w używaniu w mowie potocznej języka ukraińskiego, przy równoczesnej nieznajomości dzieci w ukraińskich mowach polskiej. Moje stanowisko jako Polaka, nie wystarczającego nadto siebie nacjonalista, jest, by dzieci polskich przynajmniej mówić po polsku, a dzieci ukraińskie, aby je rozumiały. A Pana zaś, panie Pruszyński, szczeręcoję się znajomością naszych stosunków, żądania idea w tym kierunku, by Wzręśnia przez Pana w dyskusji nie mowała w odniesieniu do ukraińców, była w niepodległej Polsce dla dzieci polskich, stosowaną przez ukraińców.

P. S.
„Cas”, zamieszczając sprostowanie p. Pruszyńskiego o „Kom front”, w końcowym resumé pisał: „Dłuzsze to sprostowanie podaliśmy w całości, choć przyjemnym dla nas nie było. Niemniej uważamy za konieczne przeciwdziałać na przyszłość dowolnemu lansowaniu tez, twierdzeń i poglądów, które skonfrontowane z rzeczywistością, okazały się równie podstępne, co podstępne, jak wywody przez H. Krasińskiego. W polskim interesie leży ucylenie dyskusji jako najbardziej rzeczowej i wiarygodnej”. — Proszę też „Cas”, w imię tych przez niego wypowiedzianych słusnych powodów o zamieszczenie i tej konfrontacji.

Ze Struja

UROZTĘŻONE OTWARCIE NOWEGO KINA „APOLLO” W STRYJU. W ub. sobotę odbyło się uroczyste otwarcie nowego kina w Struju, które mieści się w sali „Domu Narodowego”. Na przedstawieniu inauguracyjnym wyświetlono film p. t. „Maszi”. W kinie, w którym w tym czasie wyświetlano kinowych fachowców p. Reich. Przysłała więc Strujowi placówka godziwiej rozrywki.

ELEGANCKIE PANIE

ubierają się tylko w znanym najwzroszniejszym magazynie JAKOB POSAMENT, Lwów, ul. Akademicka 2 (Hotel George'a)

Najnowsze kreacje, kostjumów i sukien stale na składzie

JERZY MARJUSZ TAYLOR

JAD SŁOŃCZA

(Ciąg dalszy.)

— Katicę Rafaeli — podchwyciła. — Dziwaczka, o której wszyscy na wybrzeżu mówią ze zgorszeniem, mo dziwniejsza, samotniejsza, gorliwsza, upieczuszanym zębami i odbijka kilometrów wzdłuż, aby nie wiecie, poco popłynął sobie ten delfin, ku wyspom. Niby jakas warjuszka...

A, kiedy Pabyl próbował protestować, przerwała mu natychmiast. — Ależ wiem dobrze, że nazwywam mój warjuszka. A wie pan, dlaczego? Otóż właśnie za to pływaniu. Ciężmo — mówiła dalej z pogardą. — Zaskuteby były. Widzę przecież, że dzieci w dzieł tytuł dobrych, pływają świetnie, jak robi to samo. A miejscowemu nie wolno, bo go złapie delfin. Mój Boco, nie znam potulniejszego i zabawniejszego zwierzęcia w całym naszym Adriatyku. Jak można się go bać?

Paweł z trudem powstrzymywał się od uśmiechu. Przegląda, jaka przed niewielu tygodniami wydarzyła się tej dziewczynie, takiej teraz odważnej i zadziwionej, stanęła mu przed oczami, pobudzając do westchnia.

— No, ma się rozumieć — przywiał

czyli, śląc się na powagę. — To są z pewnością jakieś przesady. Jakaż można się obawiać, że delfin kłoseł się zębami za nogę. I koby tam wogóle się obawiał tego wczesnego ciepła morza? W każdym razie nie my, prawda, signorino?

„Signorino” spostrzegła się natychmiast. — Och, jak pan jest złośliwy! — zawołała z urazą. — Zaręczam panu, że to nasze „ciepło” może niebryje jednak w swej toni różnie niebezpieczniej. Proszę mi wybaczyć, że widać, że woda, byłem w prawdziwym niebezpieczeństwie. Ogromny kalmar owinał mi się ramieniem wokół nogi. Brrr! To było wprost okropne.

Jeżeli nawet miał jakieś wątpliwości co do tego wydarzenia, jeżeli myślał, że udała tylko omdlenie, aby zwrócić na siebie w ten sposób jego uwagę, to podejrzeń te musiały rozwiać się ostatecznie, wobec wybitnej prawdziwej grozy, jaką wyrażała ta chwila w twarz dziewczyny. Jej wielkie, błękitne oczy stały się jeszcze większe

i pociemniały, przybierając barwę nieba fiolkową, a śliczna, jakby rzeźbiona twarzyczka pobładała widocznie pod złotawym nalotem lekkiej opalenizny. Wzruszył się to szczerze. Pożałował natychmiast swej złośliwości i poczęł pocieszać ją, jak umiał. Przeglądał ją ramieniem, jak male dziecko.

— O, mój Boże — mówił pieszczotliwie. — Wpę to naprawdę tak się wtedy przestraszył biedactwo tego brzydkiego kalmara? I, chcąc rozwiązać ją trochę, dodał: — No, teraz muszę pani wyznać całą prawdę. Proszę sobie wyobrazić, że przez cały czas tego ratowania... No, nie trwał to przecież długo. Pewnie jakieś kilka minut zaledwie. A ja jestem krótkowzroczny, i pływak ze mnie nie taki, więc oczywiście byłam zderzany, no i prosić sobie więc obrazić, że wzięłam pania za... chłopca — roześmiał się głośno.

Spoziwiany wynik został osiągnięty. Na skrzywoną, jak do placu twarzyczkę, wypłynął uśmiech. Ten sam uśmiech zaigrawy w kąkicach oczu, ocienionych puzgrymi rzęsami, spod których już, już gotowe były (tak mogło się zdawać przynajmniej) spłynąć resztki łez. A potem chwila i mala, jakby ciekła niby utas, opalona na złotawy kolor łapka, poszukała ręki młodzieńca i ścisnęła ją mocno. A jeszcze

później fiolkowe oczy zerknęły filuterenie z pod suchych już rzęs i uśmiechnięta twarzyczka odwróciła się kokiety ternie.

Wszystko to były sposoby stare jak świat, odwieczne i zarzecz planowe. Znały je i tak i stosowały z powodzeniem napół diabeł piękności z okresu kamienia łupanego, aby pozyskać wamność zbytu obojętnego adonisa, podobniejszego jeszcze do goryla, niż do człowieka. A ten pógorył też znał się już na owych sztuczkach, a jednak ulegal im niemieniście. Czyż można się dziwić, że ulegał nasem doświadczeniom (jak to odrazu spostrzegła Katica) w sprawach młokich bohater? I czy można się dziwić, że niebawem pinjów wasek, szumiący na szczytach Brdo Marian, był świadkiem najdłuższego i najslodszego (tak się przynajmniej wydawało naszemu bohaterowi) pocałunku.

A dla wszystkożę tego poszło utartym od wieków szablonem. Piękna Katica nagłym ruchem, doskonale imitującym wstyd i trwogę, wydarła mu się z ramion.

— Och! — szepnęła, rozglądając się dokoła szorko otwartymi oczami. — Co ja zrobiłam? Jakże jestem wzruszona i tak się dzieje. Ach, boję się nawet pomyśleć, co byłoby, gdy zobaczył to mój narzeczoncy.

(C. d. n.)

DZIEŃ GOSPODARCY

Geografia rzemiosła małopolskiego

(K.) Nie poraz pierwszy wskazuje my na to, że dane statystyczne, odnoszące się do rzemiosła w Polsce, pozwalają wiele do życzenia. Wiele się na to składa: i brak odpowiedniego aparatu, mającego uchwycić ilość rzemieślników i trudność ustawowego rozróżnienia drobnego przemysłowca od rzemieślnika, a rzemieślnika od chałupnika i świadome zatajenie charakteru swego warsztatu itd.

Wychodząc ze szcziół lat „Mały Rocznik Statystyczny” od lat dwu ze zrozumiałych względów nie podaje statystyki rzemiosła; są zaś skazani zostaliśmy na te dane, które nam zaśfanowuje od czasu do czasu jakiś występ rzemieślniczy — co stosownie do koniunktury — cyfrę warsztatów podnoszący, drugi raz ją obniżający.

Ostatnio na łamach „Polski Gospodarze” (z. 11) ukazał się artykuł p. K. Sokolowskiego, który na marginesie statystyki rzemieślniczej zbudował uścisłą geografję rzemiosła w Polsce. Według danych, zdobytych przez p. S., posiadaliśmy w Polsce w dniu 1 maja 1935 r. — 336.570 krai rzemieślników, które z minimalnym błędem utożsamia można z warsztatami rzemieślniczymi.

Rzuciwszy okiem na ilość krai rzemieślniczych w poszczególnych województwach stwierdzić możemy, że pod względem województwa małopolskiego województwa południowo-wschodnie stoją na ostatnim miejscu. Gdy więc natężenie rzemieślnicze (ilość warsztatów rzemieślniczych na 1.000 mieszkańców) choćby tylko w wielkopolskim wynosi 10,6, w wileńskim 6,8, w nowogrodzkim 6,6, w polskiem 7,5, wółyńskim 8,1 — to w województwie łódzkim wynosi ono tylko 6,1, w stanisławowskim 6,1, a w tarnopolskim, które w całej Polsce stało na ostatnim miejscu, natężenie wynosi tylko 4,1. Wypiciliśmy świadomie tylko województwa wschodnie, gdyż w centralnych i w zachodnich natężenie to chwieje się pomiędzy 14,9 (Warszawa) do 11,4 (Poznańskie). Tak niskiego natężenia, jakie je posiada Małopolska Wschodnia, jak nie posiada żadna polać kraju.

P. Sokolowski tłumaczy to zjawisko jednostronnością róliznym charakterem tej polaci kraju przypominając o Wółyń i Polessiu, które nas na tym odcinia, mimo, iż są bardziej rólizno nastawione, poważnie dyskusyjną.

Jeśli chodzi o stosunek procentowy ilości krai rzemieślniczych w Małopolsce wschodniej, wynoszący 17 proc. do ogółu ilości tychże krai dancgo zawodu w całej Polsce, to według danych staty-

stycznych Izby Rzemieślniczych za rok 1934 produkujemy w całej Polsce w następujących rzemiosłach: rzeźnictwo koni 69 proc., wędliniarstwo koni 58 proc., lakiernictwo 54 proc., złotnictwo 53 proc., piernikarstwo 50 proc., garbarstwo 50 proc., białoskórnictwo 40 proc., wyrob szkieł i narzędzi optycznych 39 proc., mosiężnictwo 31 proc. itd.

Natomiast zupełnie zaniedbane jest: garbarstwo 9 proc., cieślnictwo 8 proc., jubilerstwo 8 proc., piernikarstwo 8 proc., siodlarstwo 6 proc., rękawicznictwo 3 proc., dekarstwo 2 proc.

Wynikało z tego, że pewne zawody rzemieślnicze niedostatecznie ob-

sługują rynek małopolski, wykazując pewien niedorozwój. W takim niedorozwoju znajduje się również bednarstwo, szewstwo, koszykarstwo itd.

Nie chętny w tej chwili snuć dalszych wniosków, naszym zdaniem, cały szereg zawodów rzemieślniczych będzie się musiał wycofać z obrotu rzemieślniczego. Czas najwyższy, by to przewartościowanie, jako konieczność czasu i warunków, w jakich obecnie rzemiosło pracować wypada, nastąpiło jaknajwcześniej i by na to przewartościowanie zwrocone uwagi w kołach decydujących. O tem kiedyś obszerniej.

Porównania w czasie i przestrzeni

Ostatni zeszyt „Gospodarki Narodowej” przypomina, że Polska produkuje 24 milardów kWh wobec 16 miliardów sowieckich i 26 niemieckich? Ze nasze wydobycie węgla (27 milionów ton) jest skromną cząstką wydobycia niemieckiego (237 milj.) — to — łącznie z węglem brunatnym i częścią surowiczą (76 milj.) 43? Ze mamy 17 razy więcej produkcji surowiczej żelaza aniżeli Niemcy, a 24 razy mniej, aniżeli Krosja sowiecka? Ze w produkcji stali Niemcy przewyższają nas 7, a Krosja 8 razy? Ze w produkcji ołowiu jesteśmy 10-cio krotnie słabsi od Rzeszy? Ze dysponujemy teraz 1.817 tys. wreczcion bawehnianych, kiedy Niemcy mają ich 1.000 tys., a Krosja przeszło 9 milionów?

Ze w cencie mamy 1/3 produkcji niemieckiej, a 1/7 sowieckiej? Ze w kwasie siarkowym Niemcy biją nas 10-cio, Krosja zaś 5-cio krotnie? Ze w celulozie wykazujemy 1/5 produkcji sowieckiej, a 1/7 niemieckiej? Ze szczyrimy się 26 tys. samochodów wobec 886 tys. w Niemczech?... A czy nasze laboratorja są tak liczące i bogate, jak w Niemczech? Czy w Rosji? Czy u nas jest do pomyslenia fakt, jaki ma miejsce w Anglii, kiedy na wezwanie władz lotniczych zgłosiło się niespełna 30.000 rzeczywistych kandydatów na pilotów i mechaników samolotowych?

Takie są porównania, które obywatel Rzeczypospolitej snuje sobie w czasie i przestrzeni.

Kryzys i piramidy egipskie

Amerykański kryzys Reiser, znany egipciolodzy, wrócił niedawno z Gizeh, a gdzie dokonał bardzo ciekawych odkryć. Jego ekspedycja naukowa odkryła dużo posągów z epoki faraona Mycerinus, panującego około 3.000 lat przed Chrystusem, na których umieszczone napisy rzucają zupełnie nowe światło na genezę budowy piramid. Do tej pory wszyscy sądzili i twierdzili, że wierzenia religijne i kult da starożytnych władów były jedynymi motywami budowy ogromnych budowli, które przetrwały wieki. Ostatnie dopiero odkrycia świadczą, że faraonowie egipscy naganieli niegdyś wieścić w ten sposób swe imiona, a powodowali się o wiele poważniejszymi pobudkami.

Kraj nad Nilem nękał przed tysiącami lat ostre kryzysy gospodarcze, który trwał (aż strach będzie, aby nawet pisać o tem...), przeszło 150 lat. Zaczęło się o to czasów faraona Cheopsa,

a z został usunięty miedzy mądre drzej taktyki starożytnych władów — dopiero po upływie półtora wieku. Kapłani, których wyznaczenie nie podlegała wówczas żadnej dyskusji, powiadomili na kilkanaście lat wcześniej ów przykrych da państwa okres. Biorąc te przepowiednie kapłanów zupełnie serio, Cheops namyślał się długo, zapobiegł poglębieniu się bezrobocia, zatrudniając kilkaset tysięcy robotników przy budowie ob- brzymich piramid.

Co było przyczyną ówczesnego kryzysu? Był niedorozwój, który nawiedził 26-letni kraj nad Nilem przed kilką lat z rzędu. Ludność wówczas nieprzystosowana do oszczędzania, cierpiąc dotkliwy głód. W ślad za nędzą przyszy choroby, które dziesiątkowały ludność. Zatrudnienie przy robotach publicznych łwiej części bezrobotnych dało istotnie dobre wyniki i oto za panowania faraona Mycerinusa przelamano ostatecznie kryzys.

Żydowska spółdzielczość w Polsce

Według sprawozdania Rady Związków Żydowskich Spółdzielni w Polsce z dnia 1 stycznia b. r. Związek zrzeszał 427 czynnych spółdzielni kredytowych, posiadających łącznie około 49 milionów środków obrotowych, w czem 15 milionów posiadały własne, oraz 30 milionów wkładów. Saldo udzielonych kredytów wynosiło w dniu 1.1.1936 r. 40 milionów złotych, ilość członków — 106 tysięcy, ilość pracowników, zatrudnionych w

spółdzielniach — 1500. Poza tem do Związku należało w tym dniu 135 czynnych spółdzielni kredytowych, spośród których pewna część dałaby się usupować, w razie otrzymania koniecznej pomocy finansowej. Na dzień 1.1. Związek liczył poza tem 36 spółdzielni różnych (ogrodniczych, rzemieślniczych, rzemieślniczo-wytwórczych, wydawniczych itd.). Kredyt państwowy da żydowskich spółdzielni wynosił 112.000 zł.

Krytyczna sytuacja w przemyśle naftowym

Jak informują „Wiadomości Gospodarcze”, organ wółyński Izby Przem. Handl. — sytuacja w przemyśle naftowym w miesiącu lutym b. r. kształtowała się niepomyślnie. Światowe ceny produktów naftowych, a w szczególności ceny produktów rumuńskich, które są miarodajne dla polskiego eksportu, wykazały od pewnego czasu tendencję zniżkową. Wywołana bowiem konfliktem afrykańskim zwykła cen,

która się utrzymywała podczas miesięcy letnich i częściowo także jesiennych, załamała się gruntośnie, tak, że w miesiącu sprawozdawczym ceny rumuńskie znalazły się na poziomie cen z początku roku ubiegłego. W związku z niepomyślnym kształtowaniem się cen rumuńskich, utarg polski z racji dostaw czeskich, obniżył się bardzo poważnie, co znowu odbiło się niekorzystnie na ogólnym utargu przemysłu naftowego.

Dostawy polskich produktów naftowych do Niemiec, uskutekniczone na podstawie nowej umowy handlowej, nie spełniły spodziewanych rezultatów co do podwyższenia wreszcie eksportu do tego kraju. Eksport bowiem produktów naftowych do Niemiec w lutym b. r. nie przekroczył wartości 24 tys. zł.

Eksport do innych krajów nie wykazał zasadniczych zmian i kształtował się według zwykłych norm sezonowych.

„Gavac”

Jak wiadomo, z Niemiec nie można wywozić ani gotówki ani dewiz. Stanowi to poważną trudność w emigracji tych Żydów, którzy posiadają wieksze nieruchomości, nie mogą ich sprzedać. Trudności te są omijane w ten sposób, że Żydzi niemieccy za pomocą całej sieci agentów, działających w Polsce, przeprowadzają zmianę nieruchomości, znajdujących się w posiadaniu Niemców w Polsce na ruchomości żydowskie, znajdujące się w Niemczech. Specjalnie zajmuje się tem spółka „Gavac”, a terenem jej działalności są Bydgoszcz i Grudziądz.

LICYTACJA „POWSZECHNYCH DOMÓW SKŁADOWYCH”

W dniu 16 kwietnia b. r. odbędzie się publiczna licytacja „Powszechnych Domów Składowych w Łwowie”, należących do spółki akcyjnej. Licytacja o bejnie realności w Białymostku i przy ul. na Błonie Janowskiej.

GIELDA PIENIĘŻNA

Lwów, dnia 23 marca

Bez obrotów.

Dolar okolo 11: 529.

AKCJE

Bank Polski 96,75 — 96,50. Lipolp 91,5

Dolar w obrotach prywatnych: 530.

Lwów, dnia 23 marca

WARSZAWA. 6 proc. pol. dol. 60,00

75,50 setki, 4 proc. pol. dol. 61,25

100 proc. stabilizacja 63,00 drobne 63,25

DEWIZY I WAŁUTY

Belgia 89,5 89,73 89,57. Kopenhaga 117,1

117,46 116,88. Holandia 300,30 301,18

117,25 263,26 261,8. Nij. 529 1 try czwart

528 i jedna czwart. 528 i jedna ósma

109 21,91. Szwajcaria 175,50 176,64 172,86

LONDON. N. 495 495 i trzy czwart

Pariz 7494. Berlin 1229. Amsterdam 727

Brusela 2929 i pół. Włochy 6231. Szwajc.

1939 i pół. 1940 1939 i jedna czwart

Praga 119 i trzy ósme. Wiedn 2631

Warszawa 2621

PARYZ. Londyn 7495. Nij. 1051 1511 i

trzy czwart, Brusela 2558,7. Włochy

120,30. Szwajcaria 4948,7. Berlin 609,87.

GIELDA ZBOZOWA

Na Gieldzie obrotów prawie we wszystkich

artykułach.

Otręby — czynne podrózki, natomiast owies

potniał, pozatem czynne niemieńskie.

Tendencja utrzymana, usposobienie oży-
wione.

Ceny loco wagon Lwów:

Owies Standard 1450 — 1500, owies

Standard 1 A 1400 — 1450, owies Stan-

dard 1 B 1450 — 1500, Standard II A 1350 —

1375, Otręby żyte 975 — 1000.

Inne kury niemieńskie.

GIELDA DROBIU I NABIALU

Masło deserowe formowane w hurcie 290 zł

z 1. w detal 320 zł, masło deserowe w blo-

kach w hurcie 270 zł, w detal 300, masło

deserowe w blokach 1. sortu w hurcie

250 zł, w detal 270 zł, masło kuchenne

w hurcie 250 zł, w detal 280 zł, — Jaja

1. sortu w hurcie 100, Standard II A 1350 —

1375, Otręby żyte 975 — 1000.

Życie gospodarcze

— Komisja skarbowa dla przemyslowo-handlowych rozpatrywała wniosek w sprawie w. zw. podatku od siedzenia. Uznano, iż podatek ten jest krępujący, że odbija się na wielu konsumentach, przynosi wycieku 300.000 zł. na kraj Polacy. To też wychodząc z tych założeń, komisja zapoinowala, iż podatek ten powinien być zniesiony. Wpływ na rzecz Fundacji Pracy mogł znaleźć rekompensatę w niewielkiej podwyżce t. zw. patentów akcyzowych. Spawała, iż będzie przedstawion mi. spraw wojewiezych.

— W Dzienniku Ustaw zostało ogłoszone w prawem tekście rozporządzenie Prezenta Rzeczypospolitej, upowazniające ministra skarbu do wypuszczenia w serjach 4 procentowej państwowej renty złotej. Ogółem suma tej renty nie może przekroczyć 200.000.000 zł. w złocie. W rencie mogą być lokowane fundusze instytucji i osób prawnych, a także publiczne i prywatne przedsiębiorstwa skarbu. Renta zabezpiecza się całym ruchomości i nieruchomym majątkiem skarbu.

— Jak donosi prasa krakowska, najwięcej blasz fabryka w Małopolsce, a mianowicie konserw „Zielonickiej i Fittner Gampner”.

Spółka Zielonickiego posiada szereg fabryk: w Sanoku, Lwowie, Krakowie, Sosnowcu, Dąbrowie Górniczej i Siemianowicach.

— Huta Półka jest w znacznej większości własnością Banku Gospodarstwa Krajowego.

Z MODY

W obliczu wiosny

Uniformem obowiązującym każda z pań na wiosnę jest kostjum. Nosi się go od rana do późnej nocy, podczas rankowego spaceru, do pracy, na popołudnie, na wiec, do teatru i nawet na przesezonową koloację. Nikt nie mógłby przysiąc, jak bardzo rozmaity może być ten strój, począwszy od najprostszego, angielskiego, do najbardziej wyszukanego i fantastycznego. Jedną jest zasadą, nieobowiązyującą jedynie ściśle angielskich, męskich kostjumów, — wysokie, poszerzone ramiona.

Uklubieć sezon jest kostjum, składający się z czarnej, welnianej sukienki, o kroju princess, zakończonyj trzyczciowym rękawem, którego wpięknienie stanowi białą gładysto wykloszowy mianki, cały układany w rury. Suknię tę uzupełnia czarna welniana pelerynka do pasa, marszczona w ramionach i obszyta dookoła białym, również rukurkowanym gładystem. Inny kostjum, skromniejszy, aczkolwiek niemniej pomyslowy, stanowi również ozdobę tegożerocnej kolekcji wiosennej. Składa się z czarnej welnianej spódnicy plisowanej, czarno-żółtobiałego w drobna kratkę zakietu i żółtej plisowanej bluzki. Wiosenny smoking niekoniecznie musi być iedno kolorowy. Ogólny zachwyt wzbudza kostjum, składający się z czarnej spódnicy i białego smokingu ze szerebnego płótna. Bluzeczka do tego kostjumu uszyta była z czarnej tafty w drobne kolorowe kwiatuszki, z której to tafty zrobione były również klapy i kołnier smokinga oraz mankiety rękawiczek. Kolekcje wiosenne przedstawiają nam także płaszcze, przybrane skomitem tego samego koloru co płaszcze. Wszystkie lamowania, kolonier i mankiety są z aksamitu.

Obok kostjumów widzimy powódzgarconek z kamizelkami. Bluzeczki bywają baskinkowe, obcisłe lub skloszowane, rękawy fantastyczne, plecyczęsto wyrzucone. Bluzki i kamizelki przeważają z gładystu i pikot. Szczególnie

modna jest pika, pozatem płótno. Wszystkie bluzki mają bufiaste, poszerzone górę rękawy.

Wizytowe sukienki są najczęściej plisowane, karbowane lub układane w drobniutki, gęste faldy. Zresztą karbowania i plisowania spotykamy nawet na okryciach. Skromniejsze wieczorowe sukienki uszyte są z marocajnu, mają skosną, wyszukane linie, górę luźną, drapowaną z przodu, a na całej przybrane — waziatki złoty paseczek w talji ze skórk.

CELINE.

Ameryka północna terenem katastrof

Wykolejone wagony na dotkniętym powodzią odcinku w New Jersey.

Elektryczna torpeda

W pewnym miejscu, na zachodnim wybrzeżu kontynentu, w Stanach Zjednoczonych, zamieszkał w małej osadzie rybackiej, zauważyli kilkakrotnie brudne plamy w wodzie, poruszając się z dużą szybkością. Brudza przypomniała ślad torpedy lub łodzi podwodnej. Zbiegiem okoliczności, jeden ze statków rybackich, powracający z połowu, zauważył pływającą, rzucającą fałami jakiś kształt cygarowaty, zaprzetrzony w niewielką masę. Po wyłowieniu go na pokład, okazało się, że jest to metalowy pocisk, zaopatrzony w dwie śruby i antenę radiową. Na powierzchni znajdowało się kilka małych

otworów o dziwnych wykojach, oraz zegary chronione grubym szkłem.

Nie mogli jednak rybacy bliżej poznać się z wyłowionym przedmiotem, gdyż zostali zatrzymani przez wojskowy kuter policyjowy, który im zdobyć odebrał. Prawdopodobnie chodziło w tym wypadku o torpedę z motorem elektrycznym, kierowaną przy pomocy radij. Elektryczna torpeda jest bronią o wiele groźniejszą, aniżeli zwykła, gdyż porusza się znacznie szybciej. Pozaatem kierowca będzie można torpedę prawdopodobnie nie tylko z okrętu, ale również i z samolotu, przez co skuteczność jej jeszcze się zwiększy.

Bezbolesne usuwanie zębów gołą ręką

Wielką sensację wywołało w Budapeszcie ukazanie się na ulicach miasta dwóch Włochów, którzy chore żeby usuwają bezbolesnie, nie używając do tego celu żadnych specjalnych przyrządów. Zanim się zgłosili w urządzenie policyjnym z prośbą o udzielenie im koncesji na ów sposób wyrzynania zębów, Włosi — nazwiskiem Calabattini i Constantini — urzędniki pomyślowo propagande swojej sztuki. Najpierw skierowali się do rzecznika miejskiej i oświadczyli obecnym, że zobowiązują

się usunąć temu, kto się zgłosi, bezinteresownie i bezbolesnie, zażepzuty, czy bolący. Gdy na to oświadczenie wystąpił z tłumajaki człowiek, Włos przystąpił natychmiast do operacji. Jeden z nich uchwycił pacjenta za głowę, nakładając silnie pewien określony punkt na jego skroni, podczas gdy drugi owasył mu usta i dwoma palcami wyjął bolący ząb, bezkierwale i bezbolesnie.

Po tym udanym eksperymencie, pa

jenci zgłaszali się tłumnie i na każ

dem z nich dokonano operacji z w

rozmie pomysłnym skutkiem. Gdy rzecz

nabrała wielkiego rozgłosu, Włochów

zawezwano na policję, gdzie zażądano

wyjaśnień. Przyszybsze oświadczyli, że

od pacjentów nie pobierali żadnego

honorarium i ofiarowali swoje usługi

również urzędnikom policji. Po doko

niau planuści adwanych zabiegów,

Włosi dali następujące wyjaśnienie:

swojej sztuki wuczyli się w Meksyku,

gdzie ten sposób usuwania zębów jest

oddawna znany. Polega on na umie

jednym nacisku ośrodka nerwowego

na skroni, który powoduje chwilowe

znieczulenie szczęk.

Włochom zakomunikowano, że na

Węgrzech wyrzynanie zębów, jak

wszelkie inne dentystyczne praktyki

są ściśle zarezerwowane dla lekarzy

fachowych. Udzielenie koncesji na

wyrzynanie zębów należałoby do

kompetencji ministerstwa zdrowia,

do którego też przybyłoby skierowano.

Constantini i Calabattini oczekują wy

roku ministerstwa, zdolni jednak w

międzyczasie uwolnić całą mnóstwo lu

dzi od bolących zębów, otrzymując

wzamin najgorętsze podziękowania.

W restauracji hotelu, w którym za

miszkali, wyjęli podczas kolacji prze

szło 20 zębów. Wracając późnym wie

czorem windo do swojego pokoju, wy

jeli po drodze dwa chore żeby „lity

boyowi”.

„Ceramika”

Magazyu porcelany i szkła

pod kier. A. Onyśki

Lwów, Hallika 5 (w podwórzu)

poleca po cenach najniższych

naczynia kuchenne, szkło, porcelanę, fajans.

JANINA KILJAN STANISLAWSKA

Wystawa zbiorowa St. Kramarczyska

W twórczości Stanisława Kramarczyska sięgają się dwa elementy plastyczne: element army, tak ściśle, iż zmienia się niemal w plastyczną bryłę, oraz element malarski, kolorystyczny. Artysta wychodzi z programowego, architektonicznego i rymicznego monumentalizmu, więcej plastycznego, niż malarskiego, stanowiącego, jak gdyby dalszy ciąg jakiejś patetycznej architektury. Jest to pierwsza faza jego twórczości. Zanim artystyczny jest tu jednolitość. Grupy syntetycznych postaci, wyobrażeń schematycznych, bez różnicowań indywidualnych, wyrażają dynamikę pewnych, artystycznie zresztą tylko wiadomych, symbolów, które pozatem są tylko pretekstem dla celów malarskich.

Ponieważ w sztuce młodego artysty znaczną się bardzo jaskrawo cała gama poszukiwań i przeobrażeń formalno-kierunkowych, autor przegospował swe eksponaty według artystycznych gatunków, i tak: osobno pierwszą, szereg kompozycji patetycznonowoklasycyzm, dążących do skonstruowania zestawień kolorystycznych na te dynamiki bryły i jej ruchu. „Żywe kamienie” (siena białych), „Ręczyną” (błękity i chromy), „Mijanie” (czerniowoczerwone), to, w trzymanym w tonach półciemnych, pierw-

szy dorobek artysty. Grupę tę ujął Kramarczysk w białe ramy. Obrazy tej epoki twórczości artysty posiadają fałtury dwójakie wcześniej, po drodze malowego oporu, wykonaną w kredowoklejowym „gruncie” i potem tylko kolorowaną — i pójniejszą, szczerze malarską, uzyskiwaną zapomogą gry czystej farby, szeroka w gęście i grubo nakładana („Ludzie chorągiewni”, „Mijanie”).

Odmianą trochę grupę stanowią male kompozycje, tej samej kategorii malarskiej, w malej salce, w czarnych ramach. Tu panuje czarno-białystwo ten, interpretowany przez artystę w sensie artystyczny patytny.

Trzy kompozycje, każda w innej tonacji, stanowiłyby piękny tryptyk, gdyby je oprawił razem. Pelen ekspresji jest „Portret rudy”, oraz obraz „Spoczywające ręce”, względnie „Spoczywające rękawice”, działający dekoracyjnie.

Do całkiem odmiennego rodzaju należy najnowsza kategoria prac artysty. Są to obrazy raczej malarskie, niż plastyczne, a już absolutnie nie mające nic wspólnego z architekturą. Patetyczny symbolizm ustępuje tu miejsca wielkiej prostocie i szczeroci malarskiej, wyrażonej w szeregu pejzażów. Ale nawet taka kompozycja, jak „Co

fajają się głąb”, będąca reminiscencją „architektonicznej” epoki, jakże inaczej jest trzeze malowana. Kolory jasne, świeże i czyste, faktura swobodna, nakładana szerokimi pociągnięciami kontu, kontu rzeźbny na rzecz impetu barwy. Tępi klasyczny wczesnej epoki artysty, niewątpliwie do Tosięgo — przeobraża się z wolna w postimpresjonizm, rozkwitający zresztą na nowo, za przykładem Paryża, w całej Europie.

Z SALI KASYNA I KOŁA LIT.-ART.

Niedyskrepcje radiowe

Taki tytuł nosi odczyt J. Jerzego Tępy, b. speakera Kosiłowski Lwowski i autora sztuki „Fräulein Doktor”, wygłoszony we wtorek, 17 bm. w Kasyne. P. Tępa podzielił się ze słuchaczami swoimi wspomnieniami o okresie, gdy był speakerem Polskiego Radij.

Odczyt utrzymywał był w tonie skrajnie się dowcipem felietonu. Speaker radiowy jest — jak się okazuje — jakby antena, odbierająca fale sympatii i... antypatii radiosłuchaczy. Nie mał codziennie otrzymuje stopy listów z rozmaitych stron kraju, a wśród nich różowe i pełne obienie i naderlisty od pici nadobnej, ba, nietylko listy, ale i telefony od żadnych przygryz milonnych chędojących panienek, nudzących się meżatek i wdówek. Przy-

tem listy te nieraz rozbrajały swą

szczerocią i naiwnością.

Niemniej interesujące są kulisy samego studia, gdzie przystępuje się rozkosze duchowe dla rzecz radiosłuchaczy z całej Polski. Rządzi tem niepodzielnie mierzony z dokładnością sekundy czasu i króluje śmiech i humor. Ten ostatni jest szczególnie przywilejem zespołu Wesołej Fali lwowskiej. Zaledwie czaśka tego humoru docho

dzi ucha słuchaczy, reszta najlepszych dowcipów i pieprznych kawalek powozaje własności twórców i uczestników tej najweselejszej części programu.

Odczytowi p. Tępy przydałoby się

trochę więcej kondensacji i zwartości,

wiedzy konkretnej treści, a mianowicie

kulisowych plotek... (G. k.d.)

DLA PENSJONATÓW!

po niskich cenach
KOŁDRY
MATERACE
PODUSZKI
GOTOWE PRZESZCIECIELA - POSZEWKI

Własnego wyrobu!

DARMO na żądanie CENNIKI

A. PIETRUSZEWSKI
Obecnie LWÓW, HALICKA 20
Dawniej KORALNICA 6.
ŚWIEŻE PIERZE WIEJSKIE!

Ceny fabrycznej!

DO WYPRAW SŁUBNYCH!

PEŁTNA **OBRUSY**
BIELIŻNA **REĆNIKI**
KOCE **FIRANKI**
KAPY **DYWAŃ**
BIELIŻNA **POŚCIEŁOWA** **STROJNA**

Odezwa „Krzyżów Ognistych” do narodu

W prasie francuskiej ukazała się odezwa „Krzyżów Ognistych” następującej treści:

„Rozbrojenie Niemcy ustawiły swoje pułki i swoje armaty na rogatkach Strassburga. Traktaty, ustępstwa, kapitulacje, gromadzące się od roku 1918 przywiodły przed nasze granice te same niebezpieczeństwa, co w roku 1914. Komintern moskiewski, sprzymierzony z masonerią i międzynarodową finansjerą przed wojny, pierwszego etapu, wiodącego do rewolucji światowej.

Rząd słaby i niecierpliwy, nielegalny wpływ nieodpowiedzialny, liczący na sprzymierzeńców — których nie podtrzymywał — buduje na podstawach chimerycznych, utrzymuje w swoim łonie prowokatorów i niedołęgow.

W tym powszechnym chaosie zawisła na naszej ziemi jutrzenna nadziei. Bądźmy spokojni. Bądźmy silni. Strzeżmy każdego domu, otaczajmy opieką każde ognisko domowe. Demaskujmy podstępacy. Obalajmy fałszywe bóstwa. — Aby nasz naród był silny i szanowany, niech zapamięta w nim pokój Boży”.

Dzień kulturalny

POLONIKA. Dziennik „Słownik” zamieszcza artykuł red. Karoliny K. o t. t. Kiedy spotkali się Piłsudski i Wyspiński? oraz zamieszcza notatkę, zatytułowaną „Polaka żałobną cześć pamięci Piłsudskiego”, w której wspomina o zasługach Marszałka dla odrodzenia Polski, podnosi wdzięczność i cześć, jaką naród polski żywi dla Niego, oraz podkreśla, że naród słowacki łączy się z Polakami w szczerym bólu za wielkiego Bohatera Polski.

Wychothane w Stokholmie czasopismo „Var Fliota” („Nasza marynarka”) zamieszcza artykuł kpt. Ericsona o polskiej Marynarce Wojennej. Autor artykułu wyraża się entuzjastycznie o energii, jaką okazuje Polska w dziele odbudowy swej marynarki i podkreśla doskonale wrażenie, jakie marynarze polscy wywołują swą postawą w czasie służby i zachowaniem się poza służbą.

ORZĘDZIE CESARZA JAPONI DO AKADEMII WIOSKOWEJ. Na uroczystym posiedzeniu Akademickiej Akademii w Tokio, wzięli udział w tym uroczystym posiedzeniu do Akademii Japonii, skierowane do Akademii Włoch. W tym celu przetranszowano wyrażenie poglądów kulturalnych, życzeń i wzajemnych przyjaźni między Japonią a Italią. W imieniu Akademii Włoch odpowiedział prezes sen. Guglielmo Marconi, podkreślając ze swej strony zgodność poglądów, łączących obydwa kraje.

PIERWSZA POMORSKA WYSTAWA TURYSTYCZNA W TORUNIU. W celu upamiętnienia szerszymi masami społeczeństwa zapoznania się z Pomorzem, delegatura toruńska Ligi Popierania Turystyki, w drodze pociągów w ciągu pięciu dni, a m. b. w Toruniu i Pomorzu Wystawę Turystyczną. Wystawa, po parzytygodniowym pobycie w Toruniu, przewożona będzie do wszystkich kwater w Polsce. W tym celu będzie istniał dzienny komunikacyjny, przydatny, fizyczny, materialny, letniskowy (magnetyczny i t. p.), który umożliwi gospodarkę w najwspanialszych miejscach. W tym celu będzie istniał dzienny komunikacyjny, przydatny, fizyczny, materialny, letniskowy (magnetyczny i t. p.), który umożliwi gospodarkę w najwspanialszych miejscach. W tym celu będzie istniał dzienny komunikacyjny, przydatny, fizyczny, materialny, letniskowy (magnetyczny i t. p.), który umożliwi gospodarkę w najwspanialszych miejscach.

KONCERT S. SZPINALSKIEGO W MADRYCIE. W Madrycie odbyły się koncerty, w których wzięli udział wybitni artyści Konserwatorium w Wilnie, urządzony przez Piosenkarza P. R. M. Szumalskiego. — Piosenkarz, który odgrywał utwór „Bach” Beethovena, Chopina oraz kompozytorów współczesnych, spotkał się z powodzeniem i gorącym aplauzem, czego dowodem są listy, zamieszczone w najpopularniejszych dziennikach, jak w „El De’bute”, „El Sol”, „A. B. C.”, „La t. d.”, w których zgodnie podano, że wybitny talent, wielkiego pianisty, jego świetna technika etc.

NOWY MIEŚCZANIN. Ukazał się w Białymostku „Białymostki” — tygodnik, wydany przez Związek Teatrów i Chórow Łowicki. Redaktorem jest p. Ferdynand Potemski. Wydawnictwo ma być poświęcone przede wszystkim literaturze i sztuce, a także dla szerzenia kultury scenicznej, przeciwko amatorskim prowincjonalnym i wstępnym.

Posiedzenie Rady Ligi Narodów w Londynie

Tłumacz odczytuje przemówienie ambasadora Ribbentropa (drugi od lewej).

Święto wiśni w Japonii

Zwiałem wiosny w kraju Wschodu Słońca jest kwiat wiśni, którym białą się i różową ogrody i parki japońskie już w pierwszych dniach marca.

Japończyk rozmiłowany jest w przyrodzie swego kraju, a nade wszystko kocha swoje kwiaty. Kocha wszystkie kwiaty, ale wymawiając słowo „hana”, co znaczy „kwiat” po japońsku, ma na myśli kwiat wiśni: „skuta no hana”.

„Kwiat — to piękny wiśni, mężczyzna — to samuraj” — mówi starożytność japońska. Jak rycerz-samuraj jest symbolem najdoskonalszego mężczyzny, tak też kwiatości wiśni, królowa kwiatów, jest najwyższym symbolem piękna natury japońskiej; jak samuraj z dumą zadawał sobie śmierć, by uniknąć piętna hanzy, tak kwiat wiśni traci płatki, zanim zdąży się oszpeścić, więdnąc.

Japończyk widzi i podziwia w wiśni jej kwiat, nie owoc, i, choć upaja się jej widokiem wszędzie, woli ją oglądać nie w ogrodzie, tylko dla niego, jak w ogóle dla człowieka Wschodu, jest tylko dziełem sztuki. O leń większy ma dla niego urok kwiat wiśni, który

użyty z łodzi, niesionej prądem rzeki, na brzegu, lub gdy sposteruje jego płatek, tańczący na falach wody, lub gdy wspinając się na góry, zobaczy go na zboczach, na tle zielonych pni, lub wędrując, gdy w oczy oświełają go białe promienie zamglonego księżycy, a, na tle ciemnego jeziora.

Gdy nadchodzi pora kwitnienia wiśni, tłumnie idą Japończycy do tych wszystkich miejsc, których sława przekazywana jest z ojca na syna, świętując uroczystość najładniejszej wiosny. I jak pielgrzymi, wracający z pielgrzymkami z miejsc świętych, dają do domu starcy i dzieci, mężczyźni i kobiety, każdy z niewielkim naczyniem kwiatów wiśni, zrywając tylko tyle, ile potrzeba, by w kwiatnie ozdobie pokoju jeszcze raz przywołać do życia ducha umiłowanego kwiatu.

Ala i kwiat wiśni jest tylko kwiatem: zjawia się i odchodzi. Odchodzi jednak inaczej, niż inne kwiaty, nie więdnąc bowiem, a opada. Przez chwilę pachnące obłoki parkietu, niesione wiatrem, fruwały niby rój motyli, potem opadają na ziemię, jakby znając pożegnanie najpiękniejszego okresu wiosny.

M. D.

Blaski i cienie parkietu

Kiedy tano gasną neony nad wejściami do dancinów i kabaretów, kiedy pustozęby parkiety, umilknię saksyfony i banjo — nie przeistaczają najmniejszą działalnością maszyną, która wprawia w ruch blisko sto nocy lokalnych rozrywkowych w całej Polsce. Zaczyna się praca nad przygotowaniem nowej produkcji, angażuje się artystów, zespoły muzyczne, omawia się sposoby podniesienia frekwencji, pracuje się nad kalkulacją, targuje się z dostawcami, szuka się nowych momentów atrakcyjnych dla ściągnięcia publiczności, przebudowuje się lokale; aby maszyna w nowy funkcjonowała bez zarzutów — musi być odpowiednio puszczona w ruch w ciągu dnia.

Setki rozmów telefonicznych między artystami, setki telegramów — łączą się w angażowaniu artystów do nocy lokalnych rozrywkowych. Produkcje artystyczne, decydujące w równej mierze, co i inne czynniki o powodzeniu nocy lokalnych, stanowią przedmiot ustawicznych kłopotów właścicieli imprez. Publiczność prawie nie woła lub nowych twarzy, dlatego też

nocny lokal wymaga częstych zmian programu. Właściciel dancinów czy kabaretu ustawicznie szuka dobrych numerów, ale to pole poszukiwań jest dość ograniczone. W Polsce nie ma zbyt wielu lokalnych artystów widowiskowych o wyższym poziomie produkcji, sprowadzanie zaś są zagranicznych podlega słusznym ograniczeniom z uwagi na sytuację na rynku pracy. Artysta parkietowy po kilkakrotnym pobycie w danym mieście — przeistacza się w atrakcję i żaden lokal nie ryzykuje już angażowania go.

Pomijając kilka większych lokalów, właściciele angażują artystów, nie znając ich wcale: właściciele dancinów np. w Łodzi, angażuje artystę, produkującego się obecnie w Pradze, Bakarskiego, czy Wilnie lub Lwowie za pośrednictwem agenta, sam bowiem nie może czy nie chce ponieść kosztów wyjazdu dla obejrzenia numeru. Agent naturalnie przedstawia każdy numer, jako niezawodną atrakcję, stara się wyśrubować jak największą gaź, aby zarobić na od dyrekcji, jak i artysty ściągając największą prowizję. Często, po przy-

jeździe tancerki czy śpiewaczki, dyrekcja uważa, że w stosunku do swych kwalifikacji pociąga ona zbyt wysoką gaź, często artysta, cieszący się gromadzie dużym powodzeniem, w danym lokalu „nie bierze”, czasem zaś „przebojowy” numer okazuje się, jak to określał fachowiec „katastrofą”. Właściciel lokalowi nie chce płacić przyobiecanę gaź, artysta słusznie czuje się pokrzywdzony, powołując się na kontrakt, wynikający z nieporozumienia swan tury, które nie wychodzą jednak przewidziane na szersze forum. Zatarci likwidują zwykłe sady polubowne, złożone z artystów i dyrektorków.

Właściciele lokalów skargą się na kłopoty i trudności, ale i los artystów i artystek, uśmiechniętych i wesołych na parkiecie, też nie jest tak różowy, jak by się wydawało. Minal już okres za wrotnych gaź. Można stwierdzić, że przeciętna obecna gaź dobrej tancerki czy wiodęcej solowej wynosi około 25 zł. dziennie. Wygoda to naporóż nienagorzej, ale... Agent zabiera 10% gaź, podatek dochodowy, ubezpieczalnia, opłata na rzecz Związku Artystów i Kompozytorów Scenicznych i inne potrącenia wynoszą około 20%, zatem więc odpada około 30%. Rozostatnie zatem mniej więcej 17 zł. 50 c. dziennie. Ale to nie jest bynajmniej właściwy dochód; poważny wydatek stanowią koszty, środki kosmetyczne, fryzjer, manicure — wszystko to łączy się nierozważnie z pracą na parkiecie. Artystyce pozostaje niewiele więcej ponad 10 zł. dziennie; a jeżdząc z miasta do miasta, nie prowadzi naturalnie gospodarstwa, jada w restauracjach, mieszka w pensjonatach czy hotelach. A ileż tanek otrzymuje gaź — po 10 zł., a nawet 8 zł. dziennie?

Artysty zagraniczni płatni są naogół lepiej, dobre „numery” biorą po 50 zł. dziennie, zdarzają się w największych lokalach i gaź do 100 zł., ale są to wyjątki rzadkie. Prawo angażowania artystów zagranicznych, i to w ściśle ograniczonej ilości, mają niektóre tylko lokale.

Ogółem w nocy lokalnych rozrywkowych w całej Polsce występuje stale około 250 artystów krajowych i do 70 artystów zagranicznych. Jeżdżą z miasta do miasta, śpiewają, tańczą, kłócą się i godzą z dyrekcjami i narekają na los, którego zaradczą im wiele młodych panienek i młodzieńców; praca na parkiecie pociągająca jest bardzo w świetle reflektorów, ale traci znacznie w cieniu codziennych trosk i przykrości. Kryje też w sobie specjalne ciemne momenty, o których wiele mogłoby opowiedzieć każda tancerka, czy śpiewaczka z nocy lokalnej...

STE.

Międzynarodowa wystawa lotnicza w Sztokholmie

W roku bieżącym, w maju, oddane będzie do użytku publicznego nowe centrum lotniska w Bromma pod Sztokholmem oraz otwarta linia lotnicza na trasie Sztokholm-Malmö. W związku z temi uroczystościami oraz otwarciem międzynarodowej wystawy lotniczej w Sztokholmie odbyły się liczne zawody lotnicze. Wystawa wzbudziła tak wielkie zainteresowanie, że ilość przygotowanych miejsc na stoiska okazywała się za małą.

Plac wystawowy całkowicie zabudowano pawilonami wystawowymi, a kolice jego zajęły budowlę prowizoryczną. Wystawami prócz Szwecji były Niemcy, Anglia, Holandia, Polska i Finlandia. Zagraniczne lotnictwo wojskowe będzie prawdopodobnie także reprezentowane

— WYSTAWA ZBIOROWA OBRAZÓW STANISŁAWA KRAMARCZYKA, otwarta jest codziennie od godz. 10-tej do 15-tej w lokalu Lwowskiego Związku Żołnierzy Armistów Plastików, ul. Polny Działuszyński 1, 1. p. Wystawa obejmuje kompozycje figuralne, portrety, martwe natury, oraz pejzaże z Kremenicy.

— ZWIĄZEK PANÓW ZAWADZIANIA, że pokas roboty z resztek materiałów do prania, odbędzie się we wtorek, dnia 24 marca o godz. 11-13. Tejże dnia o godzinie 17-tej przeprowadzona będzie 14-ta Wtorek zaś dnia 25 marca o godzinie 17-tej urządzony będzie pokaz dla pań —

— **Przedmienie i** Zarząd Związku prawnym, że Wytworzone przez rzeźbnych, wykonanych przez rzeźbienie, mowiedzą można jeszcze dziś, t. j. w poniedziałek, do godz. 19-19 w lokalu Związku przy ul. Batorskiej 38.

— LWOWSKIE STAROSTWO GRODZIE przypomina wszystkim kupcom i sprzedawcom, że w niedziele palmową, dnia 5 kwietnia b. r., sklepy wszelkiego rodzaju mogą być otwarte w godzinach od 13 do 18 zaś w czasie od 5 kwietnia b. r. do 15 kwietnia b. r. sklepy mogą być otwarte do godziny 21-tej.

MIANOWANIE W WOJEWÓDZTWIE

Dr. Ludwik Neugebauer, dotychczasowy lekarz w Starostwie grodzkiem, został mianowany przez Ministerstwo Opieki Społ. inspektorem Wydziału Zdrowia przy lwowskim urzędzie wojewódzkim

ARESZTOWANIE RODZINY WŁASŁO, DOBRZ ZIEMSKICH

(a) Na bliżej nieznanem tel. które na razie pokrywa tajemnicza śledztwa, dokonana została na polecenie prokuratora rewizji w mieszkaniu Izaela Bergmanna, współwłaściciela mylna i dobrę w pow. czerkowskim, zamieszkałego przy ul. Lenartowicza 1, 11. W związku z wynikami tej rewizji aszestowano w Czortkowie Izaela Bergmanna, jego brata Izaaka i żonę pierwszego z nich. Wymienionych odstawiono do takiego więzienia.

TRZECH PASERÓW W POŁTRZASKU

(a) Do aresztów policyjnych odstawieni zostali w dniu wczorajszym trzej paserzy: David Holmann (ul. Łyczakowska 1, 60), Chaim Vogelfaenger (ul. Słoneczna 1, 107) i Izrael Gruenberg (ul. Inwalidów 1, 5).

ZAMACH SAMOBÓJCZY PRZECZ POWIESZENIE

(a) Wczorajem targana się na życie Irena Gajewska, licząca 54 lat, zamieszkała przy ul. Hołowińskiej 11, która skutkiem długotrwałej choroby wzięła rozbiór ze światem przez powieszenie się

ZAMACH SAMOBÓJCZY DWOJGA MŁODYCH LUDZI

(a) Pogotowie Ratunkowe zawezwało zostało po godz. 18-tej na ul. Pod Dębem 1, 18, gdzie para naręczonych, Katarzyna Kaspryszyńska, licząca 22 lat, i Józef Piwowar, 25-letni, usilowali otruc się proszkami nasennymi. Lekarz Pogotowia udzielił im pierwszej pomocy. Powzieli ten zamiar po odmowie rodziców Kaspryszyńskiej na jej związek z Piwowarem

WŁAMANIA I KRADZIEJE

(a) Około godz. 14-tej nieznani sprawcy włamali się do mieszkania Katarzyny Kikiwoj, dozorczyni przy ul. Dominikańskiej 1, 2, leż w ostatniej chwili, gdy już zabierali się z łupem, zostali spłoszeni i zdemknieli bez łupu. — Jadwiga Lubieniecka, urodziszka (ul. Krętyńskiego 1, 26) zawiadomiła policję, że gdy w dniu wczorajszym znajdowała się wśród towarzyszek w kondygnacji pogrzebowej obok omlańskiej katedry, nie

Absolwenci W. S. H. Z. żądają akademizacji swej uczelni

Wczoraj przy licznych współudziale zainteresowanych absolwentów W. S. H. Z. w sali przy ul. Bourlarea 5, 5 odbyło się nadzwyczajne zebranie Związku Absolwentów W. S. H. Z. Na zebranie przybyło około 150 osób.

Zagali przewodniczący p. Władysław Maksymowski, przedstawiając pobieżnie sprawę w sprawie akademizacji tak Uczelni jak i Związku Absolwentów od roku 1922 aż po dzień dzisiejszy. Prawa urzędowej lej kategorii w służbie państwowej uzyskali absolwenci Uczelni w grudniu 1929 r. Jednakże sprawa całkowitej akademizacji, t. j. nadawania tytułów naukowych, nie została jeszcze dotychczas przez Ministerstwo zatwierdzona.

Wszystkie zadania Ministerstwa, jak reorganizacja wewnętrzna, budowa gmachu i t. p., zostały całkowicie wykonane, tak, że w obecnym stadium znalazła się sprawa na komisji sejmowej.

Mimo posiadanych wysokich kwalifikacji zawodowych tak teoretycznych jak i praktycznych, jakie daje absolwentom Uczelni, zmuszani są oni wyjeżdżać zagranicę w celu uzyskania tytułów naukowych, co oczywiście działa ujemnie na bilans handlowy przez wywożenie gotówki za granicę. Uczelnia lwowska jest po Uszczelnieniu warszawskiej najstarsza w Polsce. Z racji swego położenia na Kresach Wschodnich, wysokiego poziomu wykształcenia i przysposobienia do handlu z zagranicą (jedyna w Pol-

sce Uczelnia w tym typie) Uczelnia lwowska jedynie tylko powinna uzyskać pełne prawa naukowe.

Należy poruszyć wszelkie sfery tak gospodarcze jak i naukowe społeczeństwa lwowskiego, by podjęły wspólny energiczny wysiłek w kierunku akademizacji W. S. H. Z., a temsamem zadokumentowały doniosłą rolę, jaką odgrywa ona w życiu naukowym i gospodarczym społeczeństwa lwowskiego i Kresów Wschodnich.

Skości zabrał głos rektor dr. Henryk Korowicz i w treściwych słowach poinformował obecnych o wysiłkach i staraniach Uczelni tak na terenie Sejmu jak i Ministerstwa.

W wyświeconej dyskusji zabierali głos pp. dr. Bantyski, Jasnowolski, Weinthal, Stawiński, Krolewski, Kreutzer i inni. Mówcy jednomyślnie podkreślali konieczność rozwinięcia jaknajdalej idącej propagandy i zainteresowania szerszych sfer, bardzo aktualną sprawą pełnych praw dla W. S. H. Z. we Lwowie.

Wybrany Komitet w osobach dr. Bantyskiego, Stawińskiego, mgr. E. Schuch, Jasnowolskiego i Elbusa, a także się sprawa opracowania odpowiedniej akcji, której wykonanie i sfinalizowanie powierzone zostało Zarządowi Głównemu Związku Absolwentów Wyższej Szkoły Handlu Zagranicznego we Lwowie. Obrady zakończono odczytaniem depesz, wysłanych do władz w Warszawie

Gorseciarnia, w której grozą nożem!...

(a) Kupiec Józef Bernstein, liczący 71 lat (pas. Hausmanna 1, 1), wniósł wczoraj doniesienie, które cieniem pokrywa pracownię gorseciarską Sabiny Rappaport przy ul. Krasińskich 1, 8. Górka donoszącego Iza zawiąwała w wymienionej pracowni tej gorset za cenę 16 zł. i na poczet należności złożyła 3 zł. Gdy po pewnym czasie przybyła do tej pracowni po odbiór gorsetu, okazało się, że zamówienie nie zostało jeszcze wykonane. Na tem też przedmówiła się klientka z właścicielką pracowni i obrzucała została przez nią stekiem słów z wulgarnego słownika, płynących jeszcze na ulicy za oddalającą się klientką. Gdy w pracowni zjawił się ojciec klientki, 71-letni Józef Bernstein i zaczął zwrócić zażalenie, nagle popłynął w jego stronę potok obelżywych słów, przyczem Rappaportowa chwyciła duży noż, położony na stole i groziła nim Bernsteinowi, który naturalnie czeremchliwie wycofał się z niemiłą i tak niebezpieczną dla siebie sytuacją. Bernstein wniósł przeciw Rappaportowej doniesienie do policji, która zajęła się sprawą tej niesłychanej napaści.

Bank Akceptacyjny wypuszcza 4 pół proc. obligacje

Warszawa, 21, 3. (Tel. wł. — mg.) Ogłoszone zostało rozporządzenie Ministra Skarbu o emisji 4 pół proc. obligacji Banku Akceptacyjnego S. A.

Główny Bank emitował 4 i pół proc. obligacje na okaziciela, opiewające na złote. Suma emisji obligacji nie może przewyższać 200 milionów zł. Będą one emitowane serjami. Wartość imienia obligacji ustalona została w odniesieniu do 50, 20, 10, 5 i 1 zł. Obligacje będą wysoce i obiekty i umozliwione najszybciej w ciągu 30 dni, od daty wystawienia. Wypłata za wycofane obligacje dokonywana będzie według imienia wartej. Skarb państwa gwarantuje za terminowe wypełnianie zobowiązań Banku, wypływających z emisji obligacji.

znany sprawca rózgi tej torebki, z której zabrał portmonek, za zatrzymanie go 20 zł. — W ciągu nocy nieznani sprawcy dokonali włamania strychu wóze przy ul. Listopada 1, 25 na szkołę Rudolfa Schaubera. — Nieznani kieszonkowcy ogoliłi kienkę Henryka Schaura (ul. Wołyńska 1, 35) z kwoty 17 zł.

(a) SAMOBÓJSTWO CZY WYPADEK. W uzupełnieniu wczorajszego doniesienia z wczorajszym na torze kolejowym zwlok niezanego

nie usłuchali, strzelili w kierunku uciekających wozów i zranił jednego z nich Romana Fedaka, notowanego w łamywaczu kasowego, w lewą nogę. Pogotowie przewiozło Fedaka do szpitala powszechnego.

(a) ECHA KRWAWEGO ZAJŚCIA W GRZYBOWICACH. Do szpitala powszechnego, przywiezionego wczoraj z Grzybowa 62-letniego Józefa Biliya, którego ugodził kamieniem w głowę tak silnie Jan Strug, iż zalał mu czaszkę. Strug został aresztowany.

(a) SZAJKA ZŁODZIEJSKA POD KLUCZEM. W związku z włamaniem do mieszkania aptekarza w Leśwandówce, policja przytrzymała sprawców: Franciszka Tychołosa, poszukiwanego przez sąd dla odbycia kary półtorarocznego więzienia, oraz Józefa Słoneckiego, obu silnie porażonych o popalenie powyższego włamania.

Tragiczny wypadek na rzece

Kielec, 21, 3. (PAT) Wczoraj na rzece Bobrzy w powiecie kieleckim wydarzył się tragiczny wypadek. Z biegiem rzeki płynął kajakiem 12-letni Stanisław Wiśniewski. Kajak wywrócił się i Wiśniewski począł tonąć. Na pomoc pospieszył mu 14-letni brat Józef. Niestety, obaj chłopcy, mimo rozpaczliwych wysiłków utonuli.

PRZEWIDYWANY PRZEBIEG POGODY

Pogodnie lub dość pogodnie. Po nocnych przymrozkach, dość znacznych w wielkimi i w górach, dniem temperaturą do 15 st. Umiarkowany wiatr południowo-wschodnie i południowy.

DZIENNIK POLSKI

można zaprenumerować na warunkach jak w Administracji, we wszystkich urzędach i agencjach pocztowych, które prowadzą jednoczesnie sprzedaż pojedynczych numerów „Dziennika Polskiego”.

Z ZAŁOBNEJ KARTY

Ś. p. Władysław Szopa em, kienownik poc. P. K. P., po krótkiej chorobie cierpiącej, zasnął w Panu w 64 r. życia, ośmioletnią żonę Marię, syna Jana ur. P. K. P. i synów we Wileń.

Człowiek prosty, szczerzy i skromny, szedł zawsze drogą pracy i obowiązków. Cechowało Go poczucie odpowiedzialności zarówno w życiu jak i w zawodzie. Kierował się w życiu sercem i sumieniem, tem drogowskaziem duszy szlachetnej, chwałą przykazania Boskie. Ojczyźnie służył.

W czasie rozwiązania Legionów, ratował legionistów przed represjami i więzieniem. W pamiętnym r. 1918, stał w szeregach obrońców Lwowa na TV. odcinku, spełniając swój największy obowiązek wobec ukochanego miasteczka i rodziny. Za to odznaczony został krzyżem O. L. i medalem 10-lecia. Na Niego przypadł zaszczytny obowiązek kierowania polągiem pancernym, którym marss. Pilsudski dokonywał inspekcji frontu uk. polskiego.

Za całokształt swej pracy społecznej i niepodległościowej uzyskał medal niepodległości.

Najlepszy Mąż, Ojciec i Człowiek w tej szarżywzięcia życia umiał się zawsze wyrazić na wyznaczonej drodze. Wrodzona Mu prawość i nieskazitelnść, jednemu Mu li tylko przyścisła. Kochał swych bliźnich i nie miał brzemienia krzywdy ludzkiej. Po życia trudach i znojach, znalazł już wieczny pokój.

Niech śpi w pokoju i niech Mu ziemia lekka będzie!

ZA SPEDZENIE PŁODU. Dnia 13 bm. odbyła się w Sądzie okręgowym w Czortkowie rozprawa główna przeciwko dr. Matuszewskiemu Janowi, oskarżonemu o spedezenie płodu Anny Jurijczuk z Dobrowian, która po zabiegu zmarła. W wyniku rozprawy Dr. Matuszewski skazany został na półtora roku więzienia, na skutek amnestii karę zmniejszono do 9 miesięcy z zawieszeniem na lat 5.

Humor zagraniczny

„Szczególna turystyka: W ten sposób utrzuje tuwle pley od porażenia słonecznego.

WTOREK, DNIA 24 MARCA

630 Audycja poranna. 750 (Lw.) Od czytanie programu na dzień bieżący. — 755 (Lw.) „Pase Informaty”. — 800 (Lw.) Audycja dla szkół. 1157 Sygnał czasu i hejnał. 1203 Dziennik południowy. — 1215 Audycja dla szkół. 1230 (Lw.) Chwila Ludwika Beethovena. — (główny). 1325 Chwila gospodarstwa domowego. 1330 (Lw.) „Przy czarnej kawie”. — (główny). 1515 Wiadomości o eksporcie polskim. 1520 Przegląd tygodnia. 1530 Koncert Zespołu J. Klechewskiej. 1600 „Skryпка P. K. O.”. 1615 (Lw.) Pielś. — (główny). 1645 „Cala Polska śpiewa”. 1700 „Światy Pielś”. odczyt. 1715 Potpourri z operetk. „Skowronek i „Czerwica” Franciszka Lehara. 1730 Skryпка językowa — prof. W. Doroszczyński. 1800 Recital fortepianowy R. Wernera. 1830 Skryпка techniczna w oprac. int. Józefa Mińskiego. 1840 (Lw.) „Silva Rerum”. 1845 „Arte” i pięć w wykonaniu Stefana Śnieżka. — przy fortepianie Tadeusz Sereński. 1900 Lotwisła feljton aktualny —

wygości redaktor Michał Rudnicki. — 1910 (Lw.) Zapowiedź programu na dzień następną. 1920 (Lw.) Koncert reklamowy. 1935 Wiadomości sportowe. 1945 Pogadanka aktualna. 2000 „Gitar”. — monolog Kara. — 2010 „Tannhäuser” opera w 3ch aktach Ry. szarda Wagnera. — (W 25-lecie pracy artystycznej dyr. Adama Dołężyckiego). — W przewiez. 1-ji Dziennik wieczorny. — W przewiez. 1-ji „Obrazki z Polski współczesnej”. — Po operze: Wiadomości meteorologiczne dla żeglugi powietrznej.

SKLEPY SPOŻYWCZE W POLSCE

Według danych Ministerstwa Skarbu, sklepy spożywcze w Polsce stanowią prawie połowę ogółu przedsiębiorstw handlowych w Polsce, a mianowicie 45 proc. Zależnie od wykupionych świadectw przemysłowych, sklepy pów I. kategorii (autotowar) mieliśmy w roku 1932 (do tego czasu nie posiadał jeszcze ścisłych danych) — 41. II. kategorii (handel detaliczny, sprzedawczy i drobny kupiec) — 3948. III. kategorii (sprzedawca detaliczny na tylko spożywczo — 10732. IV. kategorii (stragany, budki itp.) — 87143. V. kategorii (handel domokrągiem i rozrozwowy) — 1512. Razem 193376. Nie są wliczone w tę ilość spółdzielnie.

„TANNHÄUSER”
R. WAGNERATRANSMISJA
Z TEATRU WIEKIEGO

WTOREK, 24. III, GODZ. 23.10

OGŁOSZENIA

SPRZEDAŻ

W tej rubryce zamieszczamy ogłoszenia przy 3 razach do 10 słów, 2 razy bezpł., — dalsze wyrazy po 5 gr., kłupkie po 10 groszy.

Marjan Kaika

prezident A. Skowronów.
Lwów, Kopernika 3.
Tel. 226-72 — polska: według głowogłoski, dembowicki, żydaczowski, litewski. Codziennie świeżo z masła Spasów dwó. — Kupuje i sprzedaje tuczożybi drob, — 714

FORTEPIANY - PIANINO

Sprzedaję, naje m, k u p n o, o k a z i e. — Towar gwarantowany.
M. WARECKI
Lwów, Batorskiego 7, Tel. 111-20

RADJOAPARATY

kradzieże zagraniczne, pływki, radionosy, Horny, najpiękniejsze, zgodne spłaty, gwarancja eliminacji szkodliwych skutków.

„DOM CHOPINA”

Fortepiany, pianina, gramofony. Lwów, Sykstuska 11. 655

PARCELA

południowa 230 sążni, przy ul. Żelaznowarckiej, do sprzedania. Zgł. Wagner, Lang, pl. Marjański 6-7. 1357

KATOLICKA

Wytwórnia Górselów „Krajo-przemysł”.
Lwów, Bolimowski wykonuje według wzorów górselów, napierników, opaski popieraczkowe, bieliznę, nie, solidnie i tanio. — Kupuje i sprzedaje tuczożybi drob, — 714

FORTEPIANY

pianina, używane, na różne ceny. Kubessa, Rynek dziedzi. 1239

AMICO B.

Suchy kompost borowinowy, niemirowski, praktyczny, tani, skuteczny, sprzedaje Niemcewicz Zdzisław i aptek. 1261

DRZEWA OWOCOWE

i ozdobne, wyborowej jakości, po niskich cenach sprzedaje Małopolskie Towarzystwo Rolnicze, ul. Kopernika 20, tel. 200-58. 1388

SERZEDAM

pianino marko zagranicznej, lustro, konsola. — Nowy Świat 3, parter. 1340

OBUIE

ostatnie nowości, najwyższej jakości polca Katolicki Magazyn Jana Sebrama Lwów, Batorskiego 7, (dawnie „Jot-Es”. 45

BIBLIOTECZK

Biedermayerowa, okazuje nie sprzedaż stolania Sobolewskiego, Turcja, jedne, Meble antyczne odnawian. 1368

WÓZKI

i łóżecka dziecięce, najnowszej polca Ludwika Hege-dzie, Kopernika 11, — tel. 226-09. 1365

KUPNO

W tej rubryce zamieszczamy ogłoszenia przy 3 razach do 10 słów, 2 razy bezpł., — dalsze wyrazy po 5 gr., kłupkie po 10 groszy.

PIANINO UŻYWANE

zarek kupię. Oferty z podaniem ceny i firmy do Administracji pod „Świeta”. 1370

MIESZKANIA

W tej rubryce zamieszczamy wszelkie ogłoszenia mieszkaniowe przy 3 razach do 10 słów, 2 razy bezpł.

SYKSTUSKA 46.

Trzypokojne, słoneczne, parter, system kurytazowy, na biuro. 1361

GARAZ

skarb przemysłowy, wolny, Turcka 1, pierwsze piętro, lewa. 1360

6 POKOJ

kuchnia, służbowy, komfort, II p. Romanowicza 3. 1362

TRZY POKOJE

kuchnia, komfort, wykończona, do wynajęcia, Modrzewskiej 16, — godz. 11-15. 1359

TRZY POKOJE

kuchnia, komfort, II, piętro z garażem, do wynajęcia, Modrzewskiej 16, — godz. 11-15. 1358

5-POKOJOWE

mieszkanie z przynależnościami, pełnym komfortem, wykończona, Ogł. do 22. I. 11 do 22. I. 1356

DO WYNAJĘCIA

MIESZKANIA:
2-pokojowe, pełnokomfortowe przy ul. Malachowskiego 2.
3-pokojowe, pełnokomfortowe przy ul. Malachowskiego 2.
3-pokojowe, pełnokomfortowe przy ul. Łyczakowska 20.
Wiadomości Administracji Nieruchomości „ZUS”, w Lwowie, ul. Braterska 16, — godz. 8-13 i 16-18, — tel. 233-34. 729

LOKALE SKLEPOWE

do wynajęcia, ul. Piekarska 1 c, Hotel Krakowski, Piekarska narożnik, ul. Łyczakowska 20.
Wiadomości Administracji Nieruchomości „ZUS”, w Lwowie, ul. Braterska 16, — godz. 8-13 i 16-18, — tel. 233-34. 729

4 POKOJE

kuchnia, do wynajęcia, Romanowicza 11. 1363

2 POKOJE

kuchnia, pełnokomfortowe, nowa kamienica od 1 kwietnia. Królów Jędrzej 47. 1364

5 POKOJ

koła Parku, przy tramwaju-Lwów, Administracji „Piekne mieszkanie”. 1366

3 POKOJE

kuchnia, komfort, do wynajęcia od 1 kwietnia. Wygł. 40. 1367

5 SŁONECZNYCH

pokoł. Zgł. 9, l. p. od 1-go kwietnia. 1369

POSZUKIWANY

mały pokój umiarkowany, z kłietki, spokojny, słoneczny, w cenie 40-50 zł. od 1-go kwietnia. Pod „Skromny pokój”. 1371

ZGUBIONO

ZGUBIONE LEGITYMACJE Krzyża Niepodległości, Zw. Obr. Lwowa i Rezerwistów proszę o zwrot. Franciszek Kobonicki, ulica Zamaryńska 43. 1362

RÓŻNE

ZEGARY, zegarki, oraz biżuterię, nabożeństwa precyzyjnie, tanio, kupuje złoto. Dyplomowany mistrz. Albin Napijda, plac Bernardyński 3, telefon 297-20. 523

„CZYSTOŚĆ”

Widowni cyklicznie posadzki, desykaty, mieszkania remontowane odczyszczają. Telefon 239-17. 616

POTADKI

odwołania, załatwia radca skarbu: Bazyński, pl. Bernardyński 2. 1326

Urząd Wojewódzki Lwowski

Telefon 247-92

POTANIAŁY OBRAZY

malarzy polskich. Dogodna warunki. Rama, szyby i lustra. Lwów, Flakuskiego 11, tel. 265-86. Okaziedzieli ni-niejszego wyznika 5% opustu. 131

WYTWÓRNIA LAMP

ELEKTRYCZNYCH
MARJAN DYDOWICZ
Sobieskiego 18. 136

wybrała: okucia mosiężne i alpakowe, narożniki, rękojeści, balustrady oraz obicia białkowe nowoczesnych portali. 686

Urząd Wojewódzki Lwowski

L. O. A. 5/1751/ ex 1936

Ogłoszenie

Eisenberg God, syn Teub Eisenberg, urodzony 26-go listopada 1892 w Świdwie, handlarz w Berlinie, wniosek o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego Eisenberg na nazwisko REICH.

Urząd Wojewódzki we Lwowie podaje powyższą prośbę do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 X. 1919 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 88, poz. 478 wolno z ważnych powodów zgłosić przeciw jej uwzględnieniu sprzeciw do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim”, które równocześnie zarządza się.

We Lwowie, dnia 18 marca 1936 r.

Za Wojewodę
Kwaśniewski w. r.
Naczelnik Wydziału

Urząd Wojewódzki Lwowski

L. O. A. 5/1791/ 1936 r.

Ogłoszenie

Dr. Erlbaum Mojżesz, syn Mendla i Malki z Siedorów, urodzony 7 grudnia 1893 w Orchoyacu, adwokat we Lwowie, Projekt Ludwik, syn Schullima i Estery Belli z Müntzów, urodzony we Lwowie 29 listopada 1905, optyk we Lwowie, I. Steg Isak Schullim, syn Jachety Steg, urodzony w Mińsku 15 listopada 1892, kupiec we Lwowie-Zamaryńsku, wniosli prośby o zezwolenie na zmianę nazwisk rodowych a to: Erlbaum na WILF, Projekt na ROSNER i Steg na WEITZNER.

Urząd Wojewódzki we Lwowie podaje powyższe prośby do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 X. 1919 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 88, poz. 478 wolno z ważnych powodów zgłosić przeciw jej uwzględnieniu sprzeciw do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim”, które równocześnie zarządza się.

We Lwowie, dnia 18 marca 1936 r.

Za Wojewodę
Kwaśniewski w. r.
Naczelnik Wydziału

Urząd Wojewódzki Lwowski

L. O. A. 5/792/ z r. 1936

Ogłoszenie

Schlipper Natall Dawid 2 im. syn Marjem Schlipper, urodzony w Korczyńcu dnia 29 marca 1883, kupiec w Karlsruhe, wniosli prośbę o zezwolenie na zmianę nazwiska rodowego Schlipper na nazwisko RUBIN.

Urząd Wojewódzki we Lwowie podaje powyższą prośbę do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że w myśl art. 4 ustawy z dnia 24 X. 1919 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 88, poz. 478 wolno z ważnych powodów zgłosić przeciw jej uwzględnieniu sprzeciw do Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie w ciągu dni 90 od dnia ogłoszenia w „Monitorze Polskim”, które równocześnie zarządza się.

We Lwowie, dnia 18 marca 1936 r.

Za Wojewodę
Kwaśniewski w. r.
Naczelnik Wydziału

Urząd Wojewódzki Lwowski

OGŁOSZENIE

W DZIENNIKU POLSKIM

to najpewniejszy sposób

zwiększenia OBROTU

CENNIK OGŁOSZEŃ

Ogłoszenia w tekście: na pierwszej stronie zł. 050. W tekście od 2-5 str. zł. 070. W tekście od 6 do końca działu redakcyjnego zł. 050. Ciała pierwsza strona zł. 1100. Ciała strona od 2-5 zł. 1100. Ciała strona od 6-12 zł. 650. — Ogłoszenia za tekstem: Ogłoszenia zwykłe zł. 018. Ciała strona zł. 450. Ogłoszenia drobne złotych zł. 018. Nekrologi: 50 gr. za mm. Jednosłup. Ogłoszenia drobne: Ogłoszenia drobne za wyraz zł. 005. handlowe po zł. 010. dla poszukiwanych pracy zł. 003. matry. po zł. 015. Podstawa obliczenia jest 1 mm. w jednym łamie; strona w tekście ma 4 łamy za tekstem 6 łamów